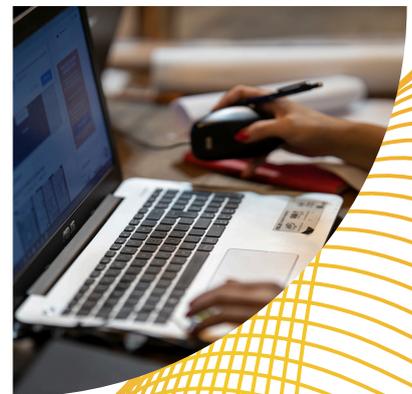

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสงขลา ราชปี 2568

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

074-890630

WWW.SONGKHLA.INDUSTRY.GO.TH

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลา ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ๔ ส่วน ได้แก่ ๑) บทสรุปผู้บริหาร ๒) ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ๓) สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ และ ๔) ภาคผนวกซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และนโยบายระดับกระทรวง กลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด โดยมีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน และมีการรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ นำไปสู่การปฏิบัติ โดยมีแผนโครงการต่างๆ ในแต่ละประเด็นการพัฒนา มุ่งเน้นการพัฒนานโยบายเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งยึดหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาให้จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ เชื่อมโยงอาเซียน พัฒนาอย่างยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จะเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรม ในการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศต่อไป

คณะผู้จัดทำ
กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑-๓
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	
๒.๑ แผนระดับที่ ๑	๔-๖
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๖-๑๘
๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๑๘-๑๙
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๐
๓.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	๒๐-๔๑
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๔๒-๔๕
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๔๕-๕๒
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๕๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๕๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๕๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๕๓-๕๙
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ ชุดโครงการแบบย่อ	๖๐-๗๔
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๗๕
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๗๗
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗	๗๗-๗๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติราชการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรม และการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) ของสหประชาชาติ (UNDP) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลา โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis & TOWS Matrix ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) จุดแข็ง และจุดอ่อน ขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) โอกาสและอุปสรรค จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา และโครงการ นำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ซึ่งมีการบูรณาการ นโยบาย แผนงาน กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายการพัฒนา “เมืองต้นแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมคู่ชุมชน ด้วยภูมิปัญญาและเทคโนโลยีให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- พัฒนาปัจจัยเอื้อให้รองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้สู่ชุมชน
- ผลักดันและพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพเพื่อความยั่งยืน

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ประกอบไปด้วย 3 ประเด็นการพัฒนาดังนี้

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

➤ เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเน้น การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้อุตสาหกรรมในจังหวัดตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น

➤ กลยุทธ์/โครงการ

1. ยกระดับและพัฒนาด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
2. พัฒนาผลิตภัณฑ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
3. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิต ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่
4. ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ
5. เชื่อมโยงผลงานวิจัยและพัฒนาจากสถาบันการศึกษาสู่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้สามารถประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 พัฒนาปัจจัยเอื้อให้รองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้สู่ชุมชน

➤ เป้าประสงค์

1. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนในพื้นที่
2. ให้มีอุตสาหกรรมต้นแบบจากการใช้งานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทำให้มุ่งสู่อุตสาหกรรมฐานนวัตกรรมที่พร้อมนำไปขยายผลในกลุ่มจังหวัด
3. เพื่อเพิ่มการลงทุนและสร้างอุตสาหกรรมฐานนวัตกรรมในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง
4. เพื่อเพิ่มและใช้ประโยชน์จาก Logistics สู่การลงทุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

➤ กลยุทธ์/โครงการ

1. สนับสนุนผู้ประกอบการให้สามารถเข้าถึงบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม
2. ผลักดันการปรับปรุงและแก้ไขผังเมืองให้สามารถรองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรมได้มากขึ้น
3. ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อให้ความเข้มแข็งและเพิ่มผลิตภาพในการประกอบการ
4. ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการสร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 ผลักดันและพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมภาคอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพเพื่อความยั่งยืน

➤ **เป้าประสงค์**

สนับสนุนให้สถานประกอบการนำ Model BCG มาพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน

➤ **กลยุทธ์/โครงการ**

1. ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีพลังงานทดแทน และลดการใช้ทรัพยากร
2. ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรม
3. ยกระดับอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสีเขียว
4. การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและยกระดับไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันและเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1)

1) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) เป้าหมายที่ 2.2 : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- (2) ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป)

2.2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์)

2.3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ)

2.4 โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่ม
พื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่)

2.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาส
เข้าถึงตลาด ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป
ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกย่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัย
และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและ
วัฒนธรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความ
เข้มแข็ง การพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมสถาน
ประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยง
อุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

- ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ผ่านการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone : SEZ)

- ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs

2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

1.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

1.2 ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

1.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

1.4 ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม)

2.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเข้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)

2.3 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิวิเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในการเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)

2.4 พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตุดิบทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งจังหวัดสงขลาเป็น 1 ใน 15 จังหวัดนำร่องที่จะต้องดำเนินการในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดสงขลาได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายที่จะต้องผ่านการประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในระดับที่ 5 ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 จำนวน 2 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่อำเภอสะเดา ประกอบด้วย ตำบลสำนักขาม ตำบลสำนักแต้ว ตำบลสะเดา ตำบลปาดังเบซาร์ ตำบลปริก ตำบลพังลา อำเภอหาดใหญ่ ประกอบด้วย ตำบลพะตง ตำบลบ้านพรุ และพื้นที่ ตำบลฉลุง อำเภอหาดใหญ่

2.2 แผนระดับที่ 2

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(1) ประเด็น 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ 1 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ 2 ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ร้อยละ 4.6

1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 2.2

2) แผนย่อย 3.1 อุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ นวัตกรรมอาหารชีวภาพ เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น

- พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ (ปุ๋ย อาหาร การแพทย์ สิ่งแวดล้อม) อย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล

- มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยมีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- เป้าหมายของแผนย่อย

- อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ 10

3) แผนย่อย 3.6 การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยมีการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

- ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- อันดับขีดความสามารถการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมใน

อนาคต อันดับที่ 45

(2) ประเด็น 6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ 2 ประเทศไทยมีพื้นที่แผนผังภูมิวิเทศ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25

2) แผนย่อย 3.2 การพัฒนาเมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มี
การบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา
 - จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง
ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์
 - จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่
เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสม
 - จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้
ประสานงาน และบูรณาการภาคส่วนในการติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และ
ระดับประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุม
และได้มาตรฐาน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 5 เมือง
(กรุงเทพฯและปริมณฑล เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา และภูเก็ต)

(3) ประเด็น 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

- 1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
- เป้าหมาย ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มี
บทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
 - สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ร้อยละ 45

2) แผนย่อย 3.1 การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็น
ผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้า
และบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน
ทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการ
วิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรม
สมัยใหม่ รวมถึงคำนึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้

ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์ เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับ รูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและ ต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน และสามารถ พัฒนาระบบกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น

- เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ 1 การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ 2 ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและ เทคโนโลยีดิจิทัลขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น ขยายตัวร้อยละ 10
- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี ดิจิทัล อันดับที่ 1 ใน 36

3) แผนย่อย 3.3 การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตรา สินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำ ที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มี มูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศ สำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้ประโยชน์จาก

เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเข้าถึงช่องทางการตลาด ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐาน โดยมีการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตร การค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพ และมีการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ส่งเสริมให้มีการค้าและการบริการชายแดนเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ 2 ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของไทยดีขึ้น

- เป้าหมายที่ 3 การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศโดย IMD อันดับที่ 1 ใน 5

- สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

4) แผนย่อย 3.4 การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้สถิติ ผลการวิจัยและพัฒนา ทรัพย์สินทางปัญญา การตลาดและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ

- สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งใน และต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการทำธุรกิจแบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน

- สนับสนุนการทำงานร่วมกัน จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมที่สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย โดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่

- สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐได้มากขึ้น โดยส่งเสริมผู้ประกอบการนำสินค้าและบริการมาขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทย มีการพัฒนานวัตกรรมตามความต้องการของภาครัฐ และบริการตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศขึ้นทะเบียนนวัตกรรมไทย โดยมีแนวทางการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่ขึ้นบัญชีนวัตกรรมอย่างชัดเจน

● ยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการเชิงรุก เพื่อแก้จุดอ่อน และเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรมไทย ได้แก่ การกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรอง เพื่อสนับสนุนการยกระดับของสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับประเทศ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบาย อันดับ 15

(4) ประเด็น 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

● เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

● เป้าหมายที่ 2 การลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดอย่างน้อยร้อยละ 5

- มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดในช่วง 5 ปี แรก (ปี 2561-2565) จำนวน 600,000 ล้านบาท

2) แผนย่อย 3.2 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

● แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงภาคใต้

- พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ
- พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองน่าอยู่และเป็น
กลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

● เป้าหมายของแผนย่อย
- การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
- การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น
- เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่า
อยู่มากขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ
ภาคใต้ อย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี
- มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ 100,000 ล้านบาท

(5) ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

● เป้าหมายที่ 1 สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
- อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับ
โลก อยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ประเทศทั่วโลก

2) แผนย่อย 3.1 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา
- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงาน
อุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรมตามแนวอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโต
ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง
ตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อ
ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ

● เป้าหมายของแผนย่อย
- การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
- ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม 50 คะแนน

2.2.2 แผนการปฏิรูปประเทศ

2.2.2.1 ด้านเศรษฐกิจ

1) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ 1 การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย 1.1 ผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ 1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการปฏิรูปที่ 2 อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ 3 อุตสาหกรรมอาหาร

ประเด็นการปฏิรูปที่ 4 อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการปฏิรูปที่ 5 อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

ประเด็นการปฏิรูปที่ 6 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ

ประเด็นการปฏิรูปที่ 7 อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล

ประเด็นการปฏิรูปที่ 12 การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี

โครงสร้างพื้นฐาน ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นการปฏิรูปที่ 13 การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี Big

Data

ประเด็นการปฏิรูปที่ 16 การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ

วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อย

หัวข้อย่อย 1.3 ระบบนิเวศด้านวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม (R&D, Innovation

Ecosystem)

ประเด็นการปฏิรูปที่ 1 การจัดตั้งศูนย์กลางวิจัยและพัฒนา

2.2.2.2 การปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูปที่ 1 เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่

แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ 1.4 ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ

ภาคเอกชนในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง

ประเด็นย่อยที่ 1.5 บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัด

ตั้งแต่การขออนุมัติก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ 1.7 กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อจูงใจให้โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

2.2.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

เป้าหมายหลัก

(๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

(๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

(๓) การมุ่งสู่สังคมโอกาสและความเป็นธรรม

(๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน

(๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

2) เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น 10 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

เป้าหมายที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ภาคเกษตรมีผลิิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดีตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็ง
วิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 35 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น (ตามการประเมินของ กษ.) ปีละ 4,000 ราย

หมวดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมที่
เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 3.2 แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่
น้อยกว่า 30,000 คน ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น
5,000 หัวจ่ายภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลัก
ทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 15 ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 3.5 มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน) และ
ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ 4 ต่อปี

**หมวดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่
สำคัญของภูมิภาค**

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติ
เพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 2.1

(1) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปีหรือ

(2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 27 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.2

(1) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี

หรือ

(2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณ
การส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำ
กว่าอันดับที่ 25

ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ 11 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

หมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ 1.1

สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5 ในปี 2570 รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี สัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ 40 ในปี 2570 มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2 ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80-90 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 20 ภายในปี 2570 ต่อปี (อยู่ระหว่างการพัฒนาข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 2.3 สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากปีฐาน (ปี 2565)

ตัวชี้วัดที่ 2.4 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 10,000 รายต่อปี ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.5 ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ ภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.7 มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการ ส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึงมาตรการ/ โครงการของภาครัฐและบริการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนโดยการสนับสนุนของรัฐไม่น้อยกว่า ... รายต่อปี (รอ ข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการลงทุนจากกองทุนธุรกิจการร่วมลงทุน ระดับโลกและจำนวนสตาร์ทอัพที่สามารถเข้าร่วมในโปรแกรมบ่มเพาะในระดับโลก มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ... รายต่อปี (รอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้นเป็น 20 ราย ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผน แม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการ ลงทุนรวม 500,000 ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม 100,000 ล้านบาทและเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม 10,000 ล้านบาท ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงาน ทำไม่เกินร้อยละ 13 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการ รับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ 3.1 เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่ ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุ ก่อสร้างเกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2570

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ 1 ใน 4 ของ ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ร้อยละ 12 ของพื้นที่ประเทศภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน เพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และมลพิษลดลง และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 24 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะ กลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 ลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 10

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวง อุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวง อุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสีย อุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
- แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ตลอดจนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ทั้งนโยบายระดับประเทศ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายระดับกระทรวงและนโยบายระดับจังหวัด เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทรวมถึงสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ นำไปสู่การกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดและแนวทางการพัฒนาเพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วยผู้ประกอบการโรงงาน ผู้ประกอบการเหมืองแร่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมระดมความคิดเห็นอย่างครอบคลุมและกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา

3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

➤ ความเป็นมา

สงขลาเป็นเมืองท่าที่สำคัญเมืองหนึ่ง ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่างมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีชุมชนโบราณ เมืองเก่าแก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นพื้นเมืองศิลปะพื้นบ้านอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาช้านาน

สงขลาเพิ่งปรากฏเป็นครั้งแรกในบันทึกของพ่อค้าและนักเดินเรือชาวอาหรับ - เปอร์เซีย ระหว่างปี พ.ศ. 1993 - 2093 ในนามของเมืองชิงกูร์ หรือชิงกอรา แต่ในหนังสือประวัติศาสตร์ธรรมชาติและการเมืองแห่งราชอาณาจักรสยาม ของนายกีโลลาสแซร์แวส เรียกชื่อ เมืองสงขลาว่า “เมืองสิงขร” จึงมีการสันนิษฐานว่า คำว่า สงขลา เพี้ยนมาจากชื่อ “สิงหลา” (สิง-หะ-ลา) หรือสิงขร แปลว่า เมืองสิง เหตุผลที่สงขลามีชื่อว่า สิงหลา สืบเนื่องมาจากพ่อค้าชาวเปอร์เซีย อินเดีย แล่นเรือมาค้าขาย ได้เห็นเกาะหนู เกาะแมว เมื่อมองแต่ไกลจะเห็นเป็นรูปสิงห์สองตัวมอแปปากเมืองทางเข้าเมืองสงขลา จึงเรียกเมืองนี้ว่า สิงหลา ส่วนคนไทยเรียกว่า เมืองสทิง เมื่อมาลายุเข้ามาติดต่อค้าขายกับเมืองสทิง ก็เรียกว่าเมืองสิงหลา แต่ออกเสียงเพี้ยนเป็นเซ็งคอร่า เมื่อฝรั่งเข้ามาค้าขาย เรียกว่าเซ็งคอร่า ตามมาลายุแต่เสียงเพี้ยนเป็นสำเนียงฝรั่ง คือ ชิงกอรา (Singora) ไทย

เรียกตามเสียงมาลาญและฝรั่งเสียงเพี้ยนเป็นสงขลา อีกเหตุผลหนึ่งอ้างว่า สงขลา เพี้ยนมาจาก “สิงขร” แปลว่า ภูเขา โดยอ้างว่าเมืองสงขลาตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาแดง ต่อมาได้มีการพระราชทานนามเจ้าเมืองสงขลาว่า “วิเชียรคีรี” ซึ่งความหมายสอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชวินิจฉัยไว้ว่า “สงขลา” เดิมชื่อ สิงหนคร (สิง-หะ-นะ-คะ-ระ) เสียงสระอยู่ท้าย มาลาญไม่ชอบจึงเปลี่ยนเป็นอา และชาวมาลาญพูดลิ้นร้วเร็ว ตัด หะและนะ ออก คงเหลือ สิง-คะ-รา แต่ออกเสียงเป็น ซิงคะรา หรือซิงโครา จนมีการเรียกเป็น สิงกอรา

นอกจากนี้เมืองสงขลาเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมุหเทศาภิบาลและอุปราชภาคใต้ จนสิ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้นถึงปี พ.ศ. 2475 ได้ยุบมณฑลและภาค เปลี่ยนเป็นจังหวัดสงขลา จึงเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้จนถึงปัจจุบัน

➤ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสงขลาตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่างระหว่างละติจูดที่ $6^{\circ} 17' - 7^{\circ} 56'$ องศาเหนือลองจิจูด $100^{\circ} 01' - 101^{\circ} 06'$ องศาตะวันออกสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๔ เมตรอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางรถไฟ ๔๔๗ กิโลเมตรและทางหลวงแผ่นดิน ๙๕๐ กิโลเมตรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิสของมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดพัทลุง และ จังหวัดสตูล

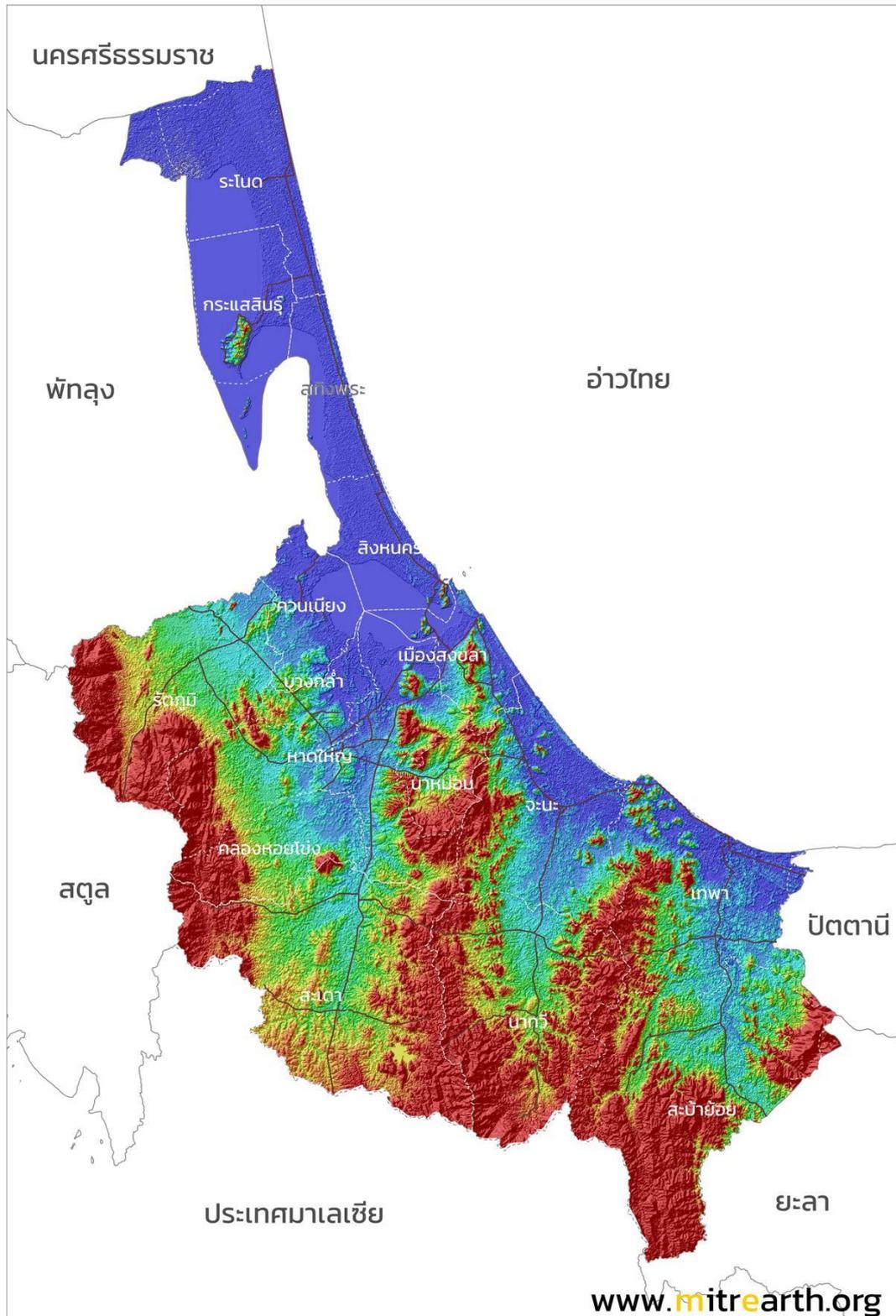
➤ ขนาดพื้นที่

จังหวัดสงขลามีพื้นที่ ๗,๓๙๓.๘๘๙ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๔,๖๒๑,๑๘๐ ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๒๗ ของประเทศและใหญ่เป็นอันดับที่ ๓ ของภาคใต้

➤ ลักษณะภูมิประเทศ

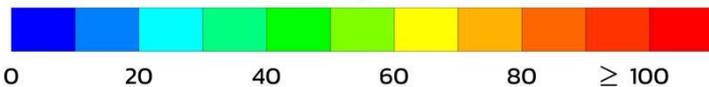
ทางตอนเหนือเป็นคาบสมุทรแคบและยาวยื่นลงมาทางใต้ เรียกว่า คาบสมุทรสทิงพระกับส่วนที่เป็นแผ่นดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางตอนใต้ แผ่นดินทั้งสองส่วนเชื่อมต่อกัน โดยสะพานติณสูลานนท์ พื้นที่ทางทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมทะเล ทิศใต้และทิศตะวันตกเป็นภูเขาและที่ราบสูง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารที่สำคัญ

ภูมิประเทศ จังหวัดสงขลา

30 กิโลเมตร

ความสูงจากระดับน้ำทะเล (เมตร)

➤ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดสงขลาตั้งอยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมเขตร้อน มีมรสุมพัดผ่านประจำทุกปี คือ (1) มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม (2) มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ จากการพัดผ่านของมรสุมที่มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณแตกต่างกัน ทำให้จังหวัดสงขลามี 2 ฤดู คือ

(1) ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่องว่างระหว่างฤดูมรสุมหลังจากสิ้นสุดฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหรือฤดูหนาวแล้ว อากาศจะเริ่มร้อนและมีอากาศร้อนจัดที่สุดในเดือนเมษายน

(2) ฤดูฝน แบ่งออกเป็น 2 ระยะ

- ฤดูฝน จากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ฝนเคลื่อนตัวมาจากด้านตะวันตก (ทะเลอันดามัน) ส่วนมากฝนตกในช่วงบ่ายถึงค่ำ ปริมาณและการกระจายของฝนจะน้อยกว่าช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

- ฤดูฝน จากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ฝนเคลื่อนตัวมาจากด้านตะวันออก (อ่าวไทย) ฝนจะตกชุกหนาแน่น

ในปี 2565 จังหวัดสงขลามีปริมาณน้ำฝนรวมตลอดทั้งปี 2,989.0 มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก 197 วัน ปริมาณฝนตกมากที่สุดช่วงเดือนธันวาคม วัดปริมาณน้ำฝนได้ 1,052.9 มิลลิเมตร ปริมาณฝนตกน้อยที่สุดช่วงเดือนสิงหาคม วัดปริมาณน้ำฝนได้ 42.9 มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 28.0 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.7 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 23.2 องศาเซลเซียส มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งปี 78.% เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติข้อมูลปริมาณน้ำฝนของจังหวัดสงขลาในปี 2564 กับปี 2565 แล้วพบว่าในปี 2565 มีปริมาณน้ำฝน มากกว่า จำนวน 549.1 มิลลิเมตร

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบข้อมูลปริมาณน้ำฝนของจังหวัดสงขลา ประจำปี 2562 – 2565

หน่วย : มิลลิเมตร

เดือน	2562		2563		2564		2565	
	ปริมาณ น้ำฝน	จำนวน วันฝนตก	ปริมาณ น้ำฝน	จำนวน วันฝนตก	ปริมาณ น้ำฝน	จำนวน วันฝนตก	ปริมาณ น้ำฝน	จำนวน วันฝนตก
มกราคม	171.2	11	1.9	5	113.90	16	91.60	8
กุมภาพันธ์	14.0	4	64.0	9	0.20	1	230.40	14
มีนาคม	26.1	2	7.0	2	65.90	5	57	10
เมษายน	21.1	3	126.5	10	89.90	11	242.50	11
พฤษภาคม	157.6	19	22.5	11	139.90	14	167.10	19
มิถุนายน	83.2	12	175.5	19	119.60	15	82.90	14
กรกฎาคม	168.3	13	138.6	16	128.40	12	91.40	19
สิงหาคม	52.4	13	245.1	14	148.10	17	42.90	12
กันยายน	103.2	14	146.8	18	95.80	16	69.60	13
ตุลาคม	210.3	17	285.6	18	194.70	19	369.20	27
พฤศจิกายน	256.1	23	925.8	28	1,047.60	28	435.80	27
ธันวาคม	107.9	15	624.9	23	295.90	17	1,052.80	23
รวม	1,371.4	146	2,764.2	173	2,439.90	171	2,933.20	197
เฉลี่ย	114.3	12.2	230.4	14.4	203.33	14.25	244.43	16.42

ที่มา : ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคใต้ฝั่งตะวันออก

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบข้อมูลอุณหภูมิของจังหวัดสงขลา ประจำปี 2562 – 2565

หน่วยงาน : องศาเซลเซียส

เดือน	2562			2563			2564			2565		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย									
มกราคม	31.2	21.6	27.8	31.7	23.5	27.9	31.2	21.6	27.8	30.90	22.50	27.50
กุมภาพันธ์	32.6	23.8	28.1	33.4	24.0	27.9	32.6	23.8	28.1	32.0	21.90	28.00
มีนาคม	33.7	22.4	28.6	33.2	24.1	28.7	33.7	22.4	28.6	34.80	24.60	28.50
เมษายน	34.9	24.9	29.7	34.0	23.8	29.4	34.9	24.9	29.7	34.90	24.00	29.00
พฤษภาคม	36.4	24.9	29.5	35.8	25.2	29.4	36.4	24.9	29.5	34.50	24.10	29.40
มิถุนายน	36.0	24.3	29.1	35.0	23.0	28.3	36.0	24.3	29.1	35.40	23.40	29.30
กรกฎาคม	35.9	22.9	28.8	34.8	23.7	28.1	35.9	22.9	28.8	34.80	24.30	29.40
สิงหาคม	36.9	23.1	28.8	35.4	22.8	28.5	36.9	23.1	28.8	35.40	23.30	28.60
กันยายน	36.2	23.8	28.3	34.7	23.0	27.9	36.2	23.8	28.3	34.70	23.80	29.20
ตุลาคม	33.6	23.7	27.7	33.5	23.5	27.2	33.6	23.7	27.7	33.20	22.00	27.50
พฤศจิกายน	33.2	23.4	27.8	31.8	22.8	27.0	33.2	23.4	27.8	32.30	23.10	27.10
ธันวาคม	31.2	23.5	27.4	31.2	23.1	26.6	31.2	23.5	27.4	31.30	21.70	26.60
เฉลี่ย	34.3	23.5	28.5	33.7	23.5	28.1	34.3	23.5	28.5	35.40	26.60	28.30

ที่มา : ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคใต้ฝั่งตะวันออก

➤ การปกครอง

จังหวัดสงขลา มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน 3 รูปแบบ คือ

- การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยงานในพื้นที่จังหวัด จำนวน 221 ส่วนราชการ และหน่วยงานอิสระ จำนวน 5 ส่วนราชการ
- การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการ ออกเป็น 2 ระดับ คือ
 - ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 34 ส่วนราชการ
 - ระดับอำเภอ ประกอบด้วย 16 อำเภอ 127 ตำบล 1,023 หมู่บ้าน
- การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 141 แห่ง ประกอบด้วย
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
 - เทศบาล จำนวน 48 แห่ง แยกเป็น เทศบาลนคร จำนวน 2 แห่ง คือ (1) เทศบาลนครสงขลา (2) เทศบาลนครหาดใหญ่

เทศบาลเมือง จำนวน 11 แห่ง คือ (1) เทศบาลเมืองคอหงส์ (2) เทศบาลเมืองบ้านพรุ (3) เทศบาลเมืองควนลัง (4) เทศบาลเมืองปาดังเบซาร์ (5) เทศบาลเมืองคลองแห (6) เทศบาลเมืองสะเดา (7) เทศบาลเมืองสิงหนคร (8) เทศบาลเมืองเขารูปช้าง (9) เทศบาลเมืองกำแพงเพชร (10) เทศบาลเมืองทุ่งตำเสา (11) เทศบาลเมืองม่วงงาม

เทศบาลตำบล จำนวน 35 แห่ง คือ (1) เทศบาลตำบลพะตง (2) เทศบาลตำบลกำแพงเพชร (3) เทศบาลตำบลจะนะ (4) เทศบาลตำบลควนเนียง (5) เทศบาลตำบลระโนด (6) เทศบาลตำบลพะวง (7) เทศบาลตำบลคลองแงะ (8) เทศบาลตำบลน่าน้อย (9) เทศบาลตำบลเทพา (10) เทศบาลตำบลนาทวี (11) เทศบาลตำบลบ่อตรู (12) เทศบาลตำบลปรีก (13) เทศบาลตำบลสำนักขาม (14) เทศบาลตำบลท่าช้าง (15) เทศบาลตำบลบ้านไร่ (16) เทศบาลตำบลนาสีทอง (17) เทศบาลตำบล สทิงพระ (18) เทศบาลตำบลลำไพล (19) เทศบาลตำบลโคกม่วง (20) เทศบาลตำบลบ้านหาร (21) เทศบาลตำบลคูเต่า (22) เทศบาลตำบลสะบ้าย้อย (23) เทศบาลตำบลเกาะแก้ว (24) เทศบาลตำบลกระแสดินธุ์ (25) เทศบาลตำบลทุ่งลาน (26) เทศบาลตำบลชะแล้ (27) เทศบาลตำบลเชิงแส (28) เทศบาลตำบลบ้านนา (29) เทศบาลตำบลบางเหรียง (30) เทศบาลตำบลนาทวีนอก (31) เทศบาลตำบลปากแตระ (32) เทศบาลตำบลคูหาใต้ (33) เทศบาลตำบลปาดัง (34) เทศบาลตำบลนาทับ (35) เทศบาลตำบลท่าพระยา

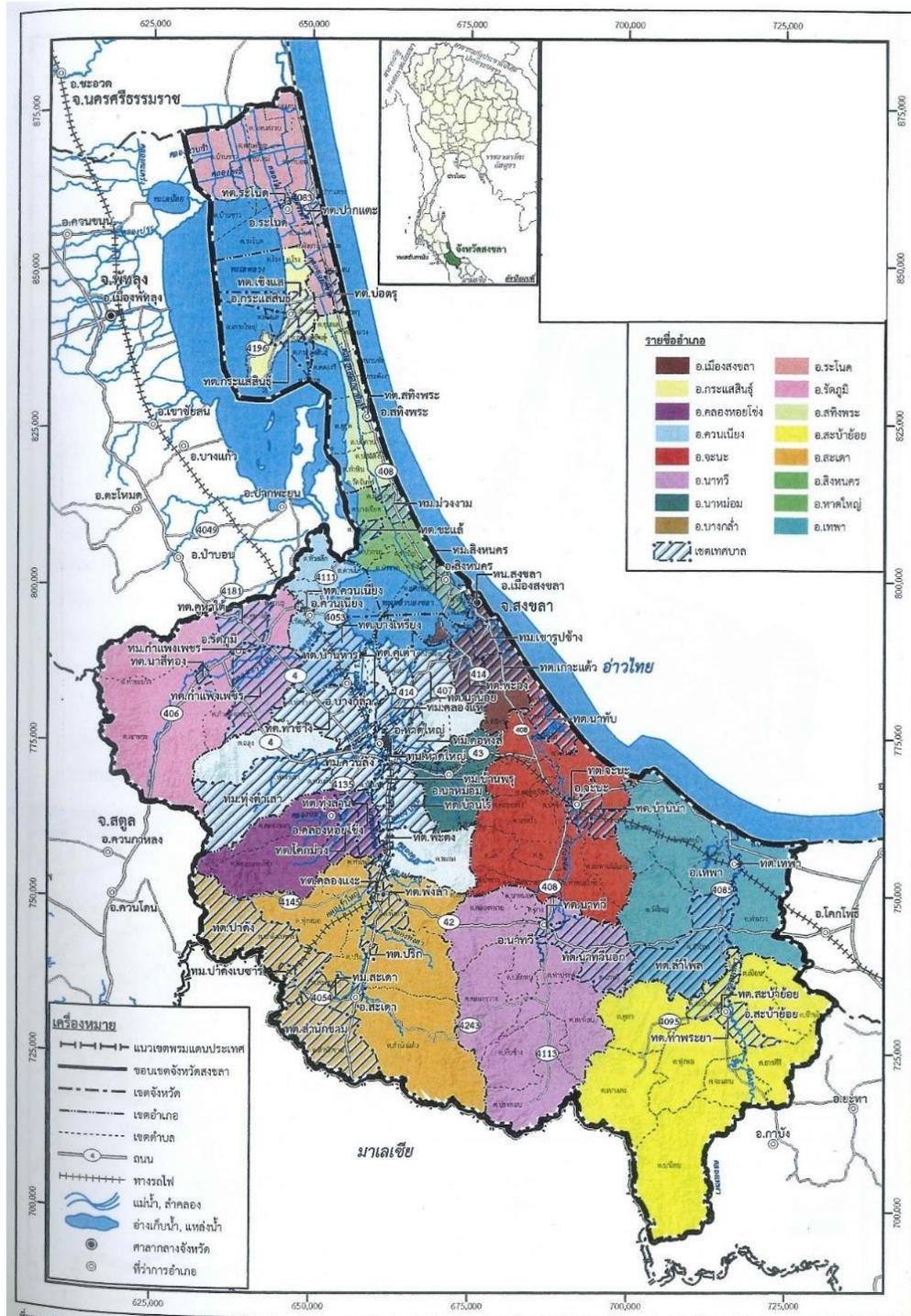
ตารางที่ 3 เขตการปกครอง เนื้อที่ และความหนาแน่นของประชากร ปี 2566

อำเภอ	เขตการปกครอง				ระยะทาง จากอำเภอ ถึงจังหวัด (กม.)	เนื้อที่ (ตร.กม.)	ประชากรรวม		ความ หนาแน่น ประชากร ต่อ ตร.กม.
	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.			เขต เทศบาล	นอกเขต เทศบาล	
1. เมืองสงขลา	6	46	4	2	-	189.27	146,219	15,229	853.00
2. สทิงพระ	11	79	1	11	53	120.00	2,669	44,448	392.64
3. จะนะ	14	139	3	12	37	504.48	6,833	101,921	215.57
4. นาทวี	10	92	2	9	59.2	747.00	6,113	62,990	92.50
5. เทพา	7	67	2	6	85	978.00	18,174	60,769	80.71
6. สะบ้าย้อย	9	62	2	8	100	852.81	1,254	79,959	95.22
7. ระโนด	12	73	3	10	73	783.84	15,162	47,891	80.44
8. กระแสดินธุ์	4	22	2	2	83	593.00	14,796		24.95
9. รัตภูมิ	5	63	4	3	60	665.00	7,763	67,852	113.70
10. สะเดา	9	67	6	6	75	858.60	65,472	58,789	144.72
11. หาดใหญ่	13	93	10	5	30	852.80	373,299	32,069	475.33
12. นาหม่อม	4	29	-	4	45	149.50	23,025		154.01
13. ควนเนียง	4	46	2	3	58	209.00	4,026	30,203	163.77
14. บางกล่ำ	4	36	2	2	46	162.00	23,246	10,359	88.67
15. สิงหนคร	11	77	3	7	21	262.90	39,862	43,910	318.64
16. คลองหอยโข่ง	4	32	2	2	44	275.00	15,506	11,866	99.53
รวม	127	1,023	48	92	-	7,393.89	725,595	706,076	193.62

ที่มา : กรมการปกครอง, กันยายน 2566

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ประชากรร้อยละ 50.69 อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล จำนวนประชากรปี 2566 เท่ากับ 1,431,671 คน แบ่งเป็นประชากรชาย 696,673 คน (ร้อยละ 48.00) ประชากรหญิง 734,998 คน (ร้อยละ 52.00) มีจำนวนครัวเรือน 580,458 ครัวเรือน

แผนที่แสดงขอบเขตการปกครองจังหวัดสงขลา

ที่มา : กรมการปกครอง/กรมโยธาธิการและการผังเมือง

➤ การเมือง

จังหวัดสงขลา มีเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ๘ เขตการเลือกตั้งจากจำนวนประชากรของจังหวัดสงขลา มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 9 คน

➤ ประชากร

จังหวัดสงขลา มีประชากร ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2566 จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,431,218 คน แบ่งเป็น เพศชาย 696,559 คน คิดเป็นร้อยละ 48.67 เพศหญิง 734,659 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 จำนวนครัวเรือน 573,487 ครัวเรือน จำแนกออกเป็นรายอำเภอได้ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรจังหวัดสงขลา

ที่	อำเภอ	จำนวน ตำบล	จำนวน ประชากรชาย	จำนวน ประชากรหญิง	รวมจำนวน ประชากร	จำนวน ครัวเรือน
1	อำเภอเมืองสงขลา	6	77,147	84,301	161,448	75,569
2	อำเภอหาดใหญ่	13	190,340	215,025	405,365	202,283
3	อำเภอสะเดา	9	60,669	63,263	124,261	52,399
4	อำเภอระโนด	12	31,016	32,037	63,053	25,526
5	อำเภอรัตนภูมิ	5	37,443	38,172	75,615	26,850
6	อำเภอเทพา	7	40,200	38,743	78,943	22,127
7	อำเภอจะนะ	14	53,939	54,815	108,754	32,499
8	อำเภอสะบ้าย้อย	9	40,986	40,227	81,213	20,912
9	อำเภอนาทวี	10	34,788	34,315	69,103	23,949
10	อำเภอสทิงพระ	11	22,956	24,161	47,117	15,604
11	อำเภอกระแสสินธุ์	4	7,282	7,514	14,796	5,421
12	อำเภอนาหม่อม	4	11,081	11,944	23,025	9,589
13	อำเภอควนเนียง	4	16,700	17,529	31,229	12,142
14	อำเภอบางกล่ำ	4	16,647	16,958	33,605	14,365
15	อำเภอสิงหนคร	11	41,142	42,630	83,772	29,233
16	อำเภอคลองหอยโข่ง	4	14,008	13,364	27,372	10,990
	รวม	127	696,673	734,998	1,431,671	580,458

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสงขลาข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2566

➤ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 63.42 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 33.42 นับถือศาสนาอิสลาม และ ร้อยละ 3.16 นับถือศาสนาอื่น ๆ (ศาสนาคริสต์ ฮินดู) จังหวัดสงขลามีวัด จำนวน 434 แห่ง ที่พักสงฆ์ จำนวน 110 แห่ง มัสยิด จำนวน 395 แห่ง โบสถ์คริสต์ จำนวน 44

ตารางที่ 6 จำนวนวัด มัสยิดและโบสถ์จังหวัดสงขลา

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนวัด	จำนวนที่พักสงฆ์	จำนวนมัสยิด	จำนวนโบสถ์	รวม
1	เมืองสงขลา	39	5	18	6	65
2	สทิงพระ	39	3	5	2	49
3	จะนะ	28	5	70	1	104
4	นาทวี	26	11	27	1	66
5	เทพา	21	2	68	1	92
6	สะบ้าย้อย	14	8	59	-	81
7	ระโนด	47	2	2	1	52
8	กระแสสินธุ์	13	2	-	1	17
9	รัตภูมิ	28	8	24	1	61
10	สะเดา	24	19	40	5	87
11	หาดใหญ่	54	21	43	21	139
12	นาหม่อม	12	6	-	1	18
13	ควนเนียง	21	4	7	3	33
14	บางกล่ำ	13	2	14	-	29
15	สิงหนคร	46	7	17	-	70
16	คลองหอยโข่ง	9	5	1	-	17
	รวม	434	110	395	44	981

ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา และสำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดสงขลา (ข้อมูล ณ พฤษภาคม 2562)

➤ ด้านการศึกษา

ด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลามีสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากหลายหน่วยงาน โดยมีสถานศึกษาครอบคลุมในทุกพื้นที่ทุกตำบล ทุกอำเภอ มีห้องเรียนและชั้นเรียนรองรับการเข้าเรียนของนักเรียน ในช่วงปี 2561 – 2564 ได้อย่างเพียงพอ ระดับปฐมวัยมีแนวโน้มการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ 3 - 5 ปี เพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึง

ความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับประชากรกลุ่มนี้ ประกอบมีหลายหน่วยงานที่จัดการเตรียมความพร้อมทั้งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

อัตราการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ 3-5 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลและกระทรวงศึกษาให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของประชากรวัยก่อนเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับ จึงสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนครอบคลุมถึงระดับก่อนประถมศึกษา นอกจากนี้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับบุตรหลาน ตลอดจนความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

อัตราการเข้าเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ การเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตามคงมีนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ได้เข้าเรียน สาเหตุจากมีความบกพร่องทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ไม่สามารถเข้าเรียนได้ และบางส่วนอพยพย้ายตามผู้ปกครองไม่สามารถติดตามให้มาเข้าเรียนได้

การศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่มีแนวโน้มอัตราการศึกษาต่อสูงขึ้นทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาแม้ว่าจะไม่ได้เป็นการศึกษาภาคบังคับ ทั้งนี้เนื่องจากมีสถานศึกษารองรับได้เพียงพอ ครอบคลุมทุกพื้นที่ นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้หลายประเภททั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย นักเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองสงขลาและอำเภอหาดใหญ่

ศักยภาพด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ปัจจุบันมีจำนวนเพียงพอตามเกณฑ์ แต่ขาดแคลนตามกลุ่มสาระวิชาที่สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งครูส่วนใหญ่จะสอนไม่ตรงวุฒิ อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการพัฒนาครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการจัดการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลามีสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 20 แห่ง ปีการศึกษา 2561 มีนักศึกษาจำนวน 23,456 คน ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและสัดส่วนนักเรียน/นักศึกษาประเภทอาชีวศึกษาในสถานศึกษาภาครัฐบาลและเอกชน จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561

ระดับ/ประเภทการศึกษา	นักเรียน/นักศึกษา			สัดส่วนรัฐ : เอกชน	
	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	รวม	ภาครัฐ	ภาคเอกชน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	9,759	4,817	14,576	67	33
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	5,012	3,743	8,755	57	43
ปริญญาตรี	125	-	125	100	-
รวม	14,896	8,560	23,456	64	36

การให้บริการทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาเป็นผู้รับผิดชอบ จำนวน 10 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเทคนิคสงขลา วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จเจ้าพะโคะ วิทยาลัยการอาชีพนาทวี วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราชบุรณิกร วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคจะนะ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา และวิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการสิงหนคร จัดการศึกษาระดับ ปวช. , ปวส. และ ปทส. นอกจากนี้ยังจัดการศึกษาวิชาชีพพระยาสันให้แก่เยาวชน/ประชาชนในจังหวัดด้วยการรับนักเรียน/นักศึกษา/ผู้เรียนเพิ่มเติม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จเจ้าพะโคะ วิทยาลัยการอาชีพนาทวี วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราชบุรณิกร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา

ด้านคุณภาพนักเรียน/นักศึกษา ผู้เรียน ผลจากการประเมินภายนอกของ สมศ.รอบที่สอง พบว่า มาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มาตรฐานด้านการให้บริการต่อชุมชนและสังคม มีคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไปสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในบางสาขาวิชาเป็นที่ยอมรับในระดับจังหวัดและระดับชาติ เช่น วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ได้รับความร่วมมือสถานประกอบการจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สาขาเทคโนโลยีปิโตรเลียม เป็นต้น

ด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น และเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและของประเทศบนเวทีเศรษฐกิจโลก ด้วยกระบวนการพัฒนาองค์ความรู้บนพื้นฐานการบูรณาการศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นการศึกษาส่งเสริมด้านวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ บริการวิชาการ ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู วัตถุประสงค์หลักที่สำคัญคือให้บัณฑิตรอบรู้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ คิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีคุณธรรมและจริยธรรม

สำหรับการพัฒนาสถาบันให้ได้มาตรฐานของ สกอ. และสมศ. และการพัฒนาสถาบันสู่ระดับสากลนั้น มีการใช้ตัวชี้วัดที่หลากหลาย ทั้งในด้านวิชาการ งานวิจัย รวมไปถึงศิษย์เก่า และคณาจารย์ที่ได้รับรางวัล โดยเน้นงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง บทความทางวิชาการที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งงานวิชาการที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับ เปรียบเทียบกับขนาดของสถาบัน ซึ่งการประเมินเพื่อได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพนั้น พิจารณาข้อมูลจากผลผลิต (Output) คือ ศิษย์เก่า และตัวป้อน (Input) คือ นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ นักวิจัย และสถาบัน

จังหวัดสงขลามีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีขึ้นไปทั้งภาครัฐและเอกชน 7 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ วิทยาลัยชุมชนจังหวัดสงขลา วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ นอกจากนี้ มีมหาวิทยาลัยที่เป็นสาขาของมหาวิทยาลัยอื่น มาเปิดสอนอีกหลายแห่ง เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยมงกุฎราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง นอกจากนี้ ยังมีจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

สงขลาเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ มีมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับรางวัลในระดับชาติและนานาชาติหลายสาขามากมาย ทั้งด้านการบริการสังคม การวิจัย เช่น กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพซึ่งประกอบด้วยคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะแพทย์แผนไทย กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

เนื่องจากสงขลาเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ แนวโน้มการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคตของจังหวัดสงขลา รัฐควรส่งเสริมให้มีการเปิดสอน/จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการที่รองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยการดำเนินการเพื่อรองรับในทุกด้านและเร่งพัฒนาการศึกษาให้มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ประสานความร่วมมือการให้บริการทางการศึกษาให้มากขึ้นในทุกระดับการศึกษา

ด้านการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการจัดการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสงขลา โดยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตให้กับประชาชนนอกระบบโรงเรียนตามความต้องการ ในปีการศึกษา 2564 มีนักเรียนเข้ารับบริการการศึกษา แบ่งระดับประถมศึกษา 2,944 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.08 จากปี 2560 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 13,176 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.70 จากปี 2560 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 16,589 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.80 จากปี 2560

นอกจากนี้จังหวัดสงขลา มีสถาบันศึกษาปอเนาะ และศูนย์ตาดีกาซึ่งเป็นที่ยอมรับของเยาวชนในพื้นที่ เพราะมีความเชื่อมั่นว่าสามารถผลิตนักเรียนให้เป็นผู้ที่เข้าใจในหลักศาสนาอิสลามอย่างถ่องแท้ โดยมีสถาบันปอเนาะจำนวน 29 แห่ง นักเรียน 1,317 คน ศูนย์ตาดีกาจำนวน 201 แห่ง ผู้เรียน 18,183 คน และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 325 แห่ง นักเรียน 20,672 คน

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร ภาพรวมประชากรวัยแรงงานของจังหวัดสงขลา มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2560 -2564 โดยในปี 2564 ประชากรวัยแรงงาน (15 – 59 ปี) มีจำนวนปีการศึกษา จำนวน 10.76 ปี เพิ่มจากปี 2563 ที่ประชากรวัยแรงงาน (15 – 59 ปี) มีจำนวนปีการศึกษา จำนวน 10.76 ปี

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-Net) ของจังหวัดสงขลาสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับภาคใต้และระดับประเทศ แต่แตกต่างกันและมีคุณภาพไม่เท่าเทียมระหว่างสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงกับสถานศึกษาทั่วไป โดยในปี 2564 (1) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.86 ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2563 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 43.63 วิชาที่มีคะแนนสูงสุด คือ วิชาภาษาไทยเท่ากับ 49.75 และวิชาที่มีคะแนนต่ำสุดและคะแนนลดลงต่อเนื่องคือ วิชาวิทยาศาสตร์เท่ากับ 33.53 (2) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.66 ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2563 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 38.63 วิชาที่มีคะแนนสูงสุดคือวิชาภาษาไทยเท่ากับ 54.21 และวิชาที่มีคะแนนต่ำสุด คือวิชาคณิตศาสตร์เท่ากับ 26.68 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีคะแนนลดลง และมีคะแนนลดลงต่อเนื่อง (3) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.77 ลดลงเมื่อเทียบกับปี

2563 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.91 วิชาที่มีคะแนนสูงสุดคือวิชาภาษาไทยเท่ากับ 48.96 และวิชาที่มีคะแนนต่ำสุดคือวิชาคณิตศาสตร์เท่ากับ 21.69

อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา โดยในปีการศึกษา 2564 อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนในระดับก่อนประถมศึกษาเท่ากับ 18.02 ลดลงจากปี 2562 ที่มีอัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 19.70 ระดับประถมศึกษาเท่ากับ 21.90 ลดลงจากปีการศึกษา 2562 ที่มีอัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 23.10 และระดับมัธยมศึกษาเท่ากับ 29.90 ลดลงจากปี 2562 ที่มีอัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนเท่ากับ 30.10

➤ **ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม**

จังหวัดสงขลาเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อย่างยาวนาน จึงมีมรดกทางวัฒนธรรมที่ตกทอดมาถึงยุคปัจจุบันนี้มากมาย สามารถศึกษาได้ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น

จิตรกรรม หรือภาพเขียนเป็นงานศิลปะ งานจิตรกรรมที่พบในจังหวัดสงขลามีหลากหลายประเภท เช่น ปรากฏในหนังสือбуд ภาพพระบฏ ตู๊พระธรรม และภาพจิตรกรรมฝาผนัง เพราะจังหวัดสงขลามีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน งานจิตรกรรมสาธารณะที่โดดเด่นคืองานจิตรกรรม ฝาผนังในวัดต่างๆ เช่น จิตรกรรมฝาผนังวัดมัสยิดมิมาวาสวรวิหาร ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา เป็นภาพเขียนสีฝุ่น บนฝาผนังปูน งานฝีมือช่างหลวงเป็นงานเขียนขึ้นที่สำคัญที่ช่างเขียนได้สรรค์สร้างขึ้นด้วยความละเอียดปราณีต

สถาปัตยกรรม ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสงขลา เช่น อุโบสถวัดมัสยิดมิมาวาสวรวิหาร ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา อาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสงขลา พระมาลิกเจดีย์ศรีรัตนมหาธาตุ วัดพะโคะ ตำบลชุมพล อำเภอสิงหนคร สถาปัตยกรรมจีนในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อาคารที่พักอาศัย อาคารศาลเจ้า ฮวงซุ้ย

งานช่างท้องถิ่น งานช่างท้องถิ่นสงขลาที่น่าสนใจ ได้แก่ หัตถกรรมกระจูดสะกอม ตำบลสะกอม อำเภอเทพา หัตถกรรมทอผ้าเกาะยอ ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองสงขลา เครื่องปั้นดินเผา สหิงหม้อ ตำบลสทิงหม้อ อำเภอสิงหนคร กระเบื้องดินเผาเมืองสงขลา

ประเพณีกีฬา มีทั้งกีฬากลางแจ้ง กีฬาในร่ม ลักษณะโดดเด่น คือ การเล่นกีฬาของเด็กเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงสภาพสังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ กีฬาพื้นบ้านของจังหวัดสงขลา ที่นิยมเล่นกันแพร่หลาย คือ การเล่นชนไก่ แข่งนกเขา ว่าว สะบ้า หมากขุม ขนวัว เป็นต้น

➤ **ด้านเศรษฐกิจ**

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา

(1) จังหวัดสงขลา มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 1 ของภาคใต้และเป็นลำดับที่ 14 ของประเทศ โดยในปี 2565 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 254,368 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 4.5

(2) โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสงขลาขับเคลื่อนด้วยภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยในปี 2565 มูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด เท่ากับ 85,574 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบ่งเป็นสาขาหลักคือสาขาการผลิต ร้อยละ 60.3 และ อันดับ 2 คือ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ 31.7 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร เท่ากับ 33,704 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.3 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคบริการ มีสัดส่วนร้อยละ 53.1

(3) รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและสูงกว่าระดับภาค โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ 150,634 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 28 ของประเทศ และลำดับที่ 6 ของภาคใต้ (ลำดับ 1 – 5 คือ จังหวัดภูเก็ต (252,279) จังหวัดชุมพร (238,147) จังหวัดพังงา (224,869) จังหวัดกระบี่ (190,573) และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (180,373) ตามลำดับ)และเป็นอันดับที่ 3 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 จากปี 2564 ที่มีรายได้ต่อหัว ประชากรเท่ากับ 145,236 บาท/คน/ปี สูงกว่าระดับภาคที่มีรายได้ต่อหัวประชากรเท่ากับ 142,781 บาท/คน/ปี

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา

GROSS PROVINCIAL PRODUCT CHAIN VOLUME MEASURES (REFERENCE YEAR = 2002)

0308 - SONGKHLA

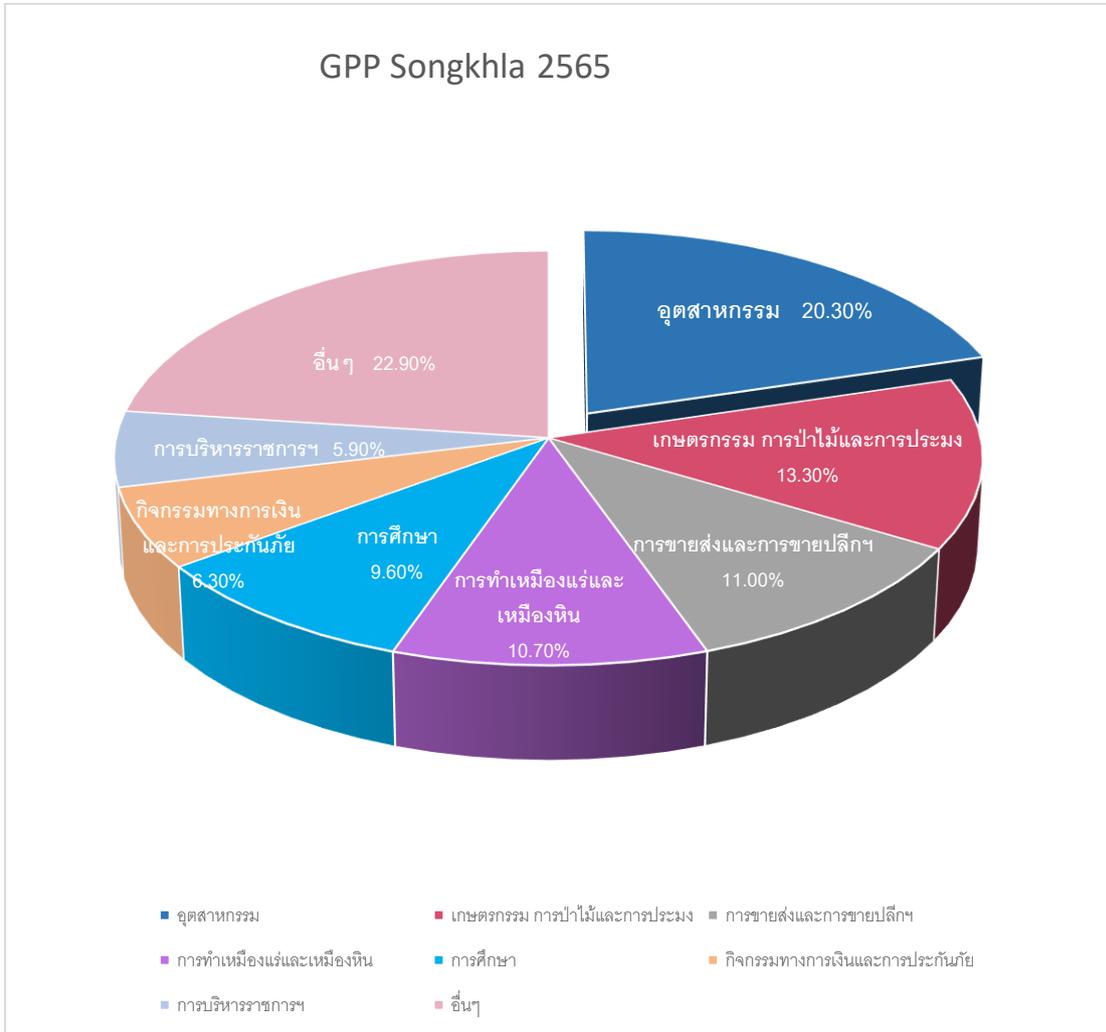
(Million Baht)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020r	2021r	2022p
Agriculture	25,093	25,264	22,475	25,160	22,850	21,396	22,167	22,163
Agriculture, forestry and fishing	25,093	25,264	22,475	25,160	22,850	21,396	22,167	22,163
Non-Agriculture	136,953	139,057	136,451	140,435	136,600	132,345	134,986	132,517
Industrial	57,366	57,061	54,158	52,502	49,491	48,817	50,091	48,607
Mining and quarrying	22,879	22,283	15,388	15,865	15,617	14,977	16,672	15,181
Manufacturing	29,390	29,351	32,399	30,962	28,148	28,318	27,924	27,710
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	4,640	5,184	5,602	5,039	5,369	5,062	5,286	5,525
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	418	431	468	410	461	416	407	394
Services	77,916	80,389	80,728	86,400	85,591	82,094	83,455	82,488
Construction	6,598	7,494	7,705	7,469	7,925	7,623	8,142	7,408
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	15,842	16,994	17,893	17,409	16,509	15,667	15,849	16,255
Transportation and storage	7,068	6,823	6,839	7,447	7,101	6,072	7,362	7,037
Accommodation and food service activities	5,302	5,561	5,752	6,194	6,379	4,669	3,264	3,492
Information and communication	2,407	2,221	2,501	2,789	3,206	3,219	3,388	3,112
Financial and insurance activities	7,815	8,284	8,645	8,870	8,915	9,229	9,182	9,279
Real estate activities	7,854	7,869	8,351	8,479	8,948	9,190	9,728	9,322
Professional, scientific and technical activities	431	422	427	363	386	519	581	639
Administrative and support service activities	1,176	1,085	1,134	1,263	1,271	800	617	662
Public administration and defence; compulsory social security	7,332	7,318	7,501	7,753	7,814	7,690	7,451	7,384
Education	10,151	10,109	8,331	11,589	11,018	11,441	11,769	11,338
Human health and social work activities	4,557	4,663	4,817	5,138	5,175	4,983	5,189	5,426
Arts, entertainment and recreation	185	234	272	310	362	343	404	415
Other service activities	1,284	1,245	1,166	1,379	1,361	1,321	1,334	1,283
Gross provincial product (CVMs)	162,760	165,077	159,844	166,454	160,565	154,930	158,325	155,806

ที่มา: สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ภาพที่ 5 กราฟแสดงโครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสงขลา

ณ ราคาประจำปี 2565

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คำนวณโดย : สำนักงานคลังจังหวัดสงขลา

ทั้งนี้ สาขาหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา คือ สาขาอุตสาหกรรม โดยกิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือ อุตสาหกรรมต่อเนื่องกับยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปและถนอมสัตว์น้ำ

สถานการณ์เศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม

(1) ปริมาณโรงงาน เงินทุน และการจ้างงาน

จังหวัดสงขลา มีโรงงานทั้งสิ้นจำนวน 1,069 โรงงาน เงินลงทุนรวม 94,482 ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน 65,520 คน โดยจำแนกขนาดโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ได้ดังนี้ (ข้อมูล ณ มีนาคม 2568)

รายการ	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
โรงงานขนาดเล็ก (≤50 ล้านบาท)	881	9,939.63	22,205
โรงงานขนาดกลาง (>50 ล้านบาท≤200 ล้านบาท)	129	13,275.70	10,697
โรงงานขนาดใหญ่ (>200 ล้านบาท)	74	69,349.83	31,933
รวม	1,084	92,565.16	64,835

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 5 อันดับแรก

ลำดับที่	ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ลบ.)	จำนวนคนงาน (คน)
1	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	122	26,483.57	25,184
2	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	133	13,869.15	6,527
3	อุตสาหกรรมโรงงานผลิต พลังงานไฟฟ้า	22	13,794.49	554
4	อุตสาหกรรมอาหาร	133	12,968.14	23,113
5	ผลิตภัณฑ์โลหะ	95	2,625.23	1,751

(2) การเปิดกิจการโรงงานใหม่

ในช่วงเดือนมกราคม 2567-ธันวาคม 2567) มีโรงงานที่ขออนุญาตเปิดกิจการโรงงานใหม่จำนวน 50 โรง เงินลงทุน 4,780.47 ล้านบาท คนงาน 1,935 คน ดังนี้

ประเภทโรงงาน	จำนวน (โรง)	เงินทุน(ล้านบาท)	คนงาน(คน)
1. การผลิตอื่น ๆ	20	299.65	209
2. แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	8	59.16	185
3. ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	5	1,555.00	1,020
4. ผลิตภัณฑ์โลหะ	4	43.00	26
5. อุตสาหกรรมอาหาร	3	32.60	190
6. ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	3	56.00	20
7. ผลิตภัณฑ์โลหะ	2	42.50	66
8. ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	2	76.50	55
9. ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้ง การซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	1	140.00	19
10. ผลิตภัณฑ์จากพืช	1	9.00	3
11. เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งใน อาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	1	35.00	50
รวม	50	1,826.11	1,843

(3) การเลิกกิจการโรงงานของจังหวัดสงขลา

ในช่วงเดือนมกราคม 2567-ธันวาคม 2567) มีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน 44 โรง
เงินลงทุน 1,338.73 ล้านบาท คนงาน 982 คน ได้แก่

ประเภทโรงงาน	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)
การผลิตอื่นๆ	18	111.95	181
ผลิตภัณฑ์โลหะ	5	77.60	46
ผลิตภัณฑ์จากพืช	4	392.10	62
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	4	176.62	332
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	3	4.50	28
ผลิตภัณฑ์โลหะ	3	16.96	38
อุตสาหกรรมอาหาร	2	32.81	50
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการ ซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	2	314.50	127

อุตสาหกรรมเครื่องตี	1	20.20	12
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	1	37.48	23
ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	1	154.00	83
รวมทั้งสิ้น	44	1,338.73	982

(4) ด้านเหมืองแร่และเหมืองหิน

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ของจังหวัดสงขลา มีดังนี้

- อุตสาหกรรมไม้บดและย่อยหิน จำนวน 8 ราย
- โรงแต่งแร่ จำนวน 3 ราย
- ประทานบัตรทั้งหมด 8 แปลง 9 ราย ชนิดแร่โดโลไมต์ จำนวน 1 แปลง 2 ราย หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน 7 แปลง เปิดทำการเหมือง 6 แปลง หยุดการทำเหมือง 1 แปลง หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง, หินอุตสาหกรรมชนิดหินควอร์ตไซต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างและหินอุตสาหกรรมชนิดหินฮอร์นเฟลเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน 1 แปลง
- ประทานบัตรเปิดการทำเหมือง 6 แปลง 7 ราย
- คำขอประทานบัตร 2 แปลง

▶ **ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดสงขลา ได้แก่

1. ทรัพยากรดิน เนื้อที่ทั้งหมดของจังหวัดสงขลา 7,393.88 ตารางกิโลเมตร กองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน ได้จำแนกดินในจังหวัดสงขลาไว้ 27 ชุด กลุ่มชุดดินเป็นดินนาร้อยละ 26 ดิน ดอนร้อยละ 64 และพื้นที่อื่นๆ ร้อยละ 10 ดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทรายและดินเหนียว
2. ทรัพยากรน้ำ มีทั้งแหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดินที่สำคัญ ได้แก่
 - 1) ทะเลสาบสงขลา เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ มีพื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นน้ำประมาณ 1,046.04 ตารางกิโลเมตร หรือ 650,000 ไร่ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ
 - ทะเลน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดพัทลุงจะมีสภาพเป็นน้ำจืด
 - ทะเลหลวง หรือ ทะเลสาบตอนบน เป็นบริเวณที่มีพื้นที่มากที่สุด สภาพน้ำส่วนใหญ่เป็นน้ำกร่อย เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำนานาชนิด
 - ทะเลสาบตอนล่าง มีพื้นที่ตั้งแต่ปากทะเลสาบที่เปิดออกสู่อ่าวไทยลึกเข้าไปยังทะเลหลวง สภาพน้ำเป็นน้ำเค็มและน้ำกร่อย
 - 2) คลองอู่ตะเภา ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาศรีมีความยาวประมาณ 9,000 กิโลเมตร คลองวาด มีต้นน้ำจากเทือกเขาบรรทัดมีความยาวประมาณ 80 กิโลเมตร คลองเทพา มีต้นน้ำจากเทือกเขาสัน

กะลาสีรี มีความยาวประมาณ 80 กิโลเมตรคลองรัตภูมิ ต้นน้ำจากเทือกเขาบรรทัดและเขาหลวง มีความยาวประมาณ 45 กิโลเมตร คลองนาทิว ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาสันกาลาศีรี มีความยาวประมาณ 70 กิโลเมตร

3. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ป่าไม้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 41 ป่า รวมเนื้อที่ทั้งหมด 1,257,669 ไร่ หรือร้อยละ 27.22 ของเนื้อที่จังหวัด พื้นที่ป่าอนุรักษ์ส่วนใหญ่จะทับซ้อนกันกับพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยมีผืนป่าใหญ่ๆ ที่เป็นป่าต้นน้ำของจังหวัดสงขลา ได้แก่

- 1) ป่าเขาน้ำค้าง-เขาแดน-ควนสิเหร่
- 2) ป่าเขาวังพา-เทือกเขาแก้ว-ควนเขาวัง
- 3) ป่าเขาเหลี่ยม-เขาจันดี-เขาบ่อท่อ
- 4) ป่ายอดเขาแก้ว-ควนหินผูด
- 5) ป่าแม่พรุ-เทือกเขาไฟไหม้-คลองแก้ว-ควนทับช้าง
- 6) ป่าเขาแดน-ควนเจดีย์-เทือกเขาโต๊ะเทพ-ควนราสอเทือกเขาสันกาลาศีรี
- 7) ป่าควนนายเส้น-ควนหมัดซุน

ทรัพยากรพลังงาน

ด้านปิโตรเลียม แหล่งปิโตรเลียมสงขลา แปลงสำรวจที่ G5/43 บริเวณอ่าวไทย ขนาด 8,536 ตารางกิโลเมตร ห่างจากฝั่งจังหวัดสงขลาที่ใกล้ที่สุดประมาณ 16 กิโลเมตรดำเนินการโดยบริษัท ซีอีซี อินเตอร์เนชันเนล จำกัด ผู้รับสัมปทาน ปริมาณการผลิตเฉลี่ย 10,000 บาร์เรล/วัน

ก๊าซธรรมชาติ โรงแยกก๊าซและท่อส่งก๊าซจะนะ ตั้งอยู่ที่ อ.จะนะ จ.สงขลา มีกำลังการผลิต 425 ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน ผลิตได้จริง ณ ปัจจุบัน จำนวน 325 ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน ปริมาณการส่งออก จำนวน 325 ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน โดยส่งผ่านระบบท่อไปยังประเทศมาเลเซีย จำนวน 2 ท่อ คือ 1) ท่อก๊าซ NGL ขนาด 36 นิ้ว 2) ท่อ LPG ขนาด 8 นิ้ว ระยะทางทั้งในทะเลและบนบก รวม 374 กม. แหล่งก๊าซธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (JDS) เป็นพื้นที่ทับซ้อนของประเทศไทยและประเทศมาเลเซียบริเวณอ่าวไทยตอนล่าง ห่างจากจังหวัดสงขลาประมาณ 260 กิโลเมตร สามารถผลิตก๊าซได้วันละ 850 ล้านลูกบาศก์ฟุต/วัน ก๊าซธรรมชาติที่ได้จากพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย มีการนำไปใช้ประโยชน์ 4 ส่วน ดังนี้

- นำไปใช้ประโยชน์ได้ในพื้นที่จังหวัดระยอง
- นำไปใช้ในสถานี NGV
- เป็นแหล่งผลิตพลังงานไฟฟ้า ณ โรงไฟฟ้าจะนะ

นำไปผ่านกระบวนการแยกก๊าซธรรมชาติ ณ โรงแยกก๊าซธรรมชาติ ไทย-มาเลเซียอำเภอจะนะ โดยผลผลิตที่ได้นำไปผลิตก๊าซเชื้อเพลิง ก๊าซหุงต้ม NGL ส่งไปยังประเทศมาเลเซีย

แหล่งถ่านหิน แหล่งถ่านหินสะอาดย่อย ปริมาณสำรองทางธรณีวิทยา มากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ ประมาณ 594 ล้านตัน มีปริมาณสำรองที่คุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ 83 ล้านตัน อยู่ในบริเวณอำเภอสะอาดย่อย จังหวัดสงขลา

➤ โครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้า

โรงไฟฟ้าเพื่อความมั่นคงด้านพลังงานในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

- โรงไฟฟ้าจะนะ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ขนาดกำลังการผลิตประมาณ 730 เมกะวัตต์ ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง ประมาณวันละ 130 ล้านลูกบาศก์ฟุต มีกองทุนพัฒนาไฟฟ้า ประมาณ 50 ล้านบาทต่อปี

- โรงไฟฟ้าจะนะ ระยะที่ 2 กำลังการผลิตประมาณ 800 เมกะวัตต์ ใช้เชื้อเพลิงประมาณวันละ 150 ล้านลูกบาศก์ฟุต เริ่มก่อสร้างปี 2555 ปัจจุบันดำเนินการเดินเครื่องเชิงพาณิชย์เรียบร้อยแล้ว มีกองทุนพัฒนาไฟฟ้า ประมาณ 60 ล้านบาทต่อปี

โรงไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนที่เพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าและเสริมความมั่นคงด้านพลังงานในพื้นที่

- โรงไฟฟ้าชีวมวล จำนวน 7 โรง มีกำลังการผลิตรวมกัน 60 เมกะวัตต์ คิดเป็นสัดส่วนพลังงานทดแทน 23,000 * toe

- โรงไฟฟ้าจากพลังงานลม โครงการหาดกั้งหัน 1 จำนวน 20 ต้น มีกำลังการผลิต 36 เมกะวัตต์ (เริ่มจำหน่ายไฟฟ้า ปี 2560) คิดเป็นสัดส่วนพลังงานทดแทน 4,000 toe

- โรงไฟฟ้าจากขยะ จำนวน 1 โรง มีกำลังการผลิต 7 เมกะวัตต์ คิดเป็นสัดส่วนพลังงานทดแทน 3,000 toe

- โรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ สหกรณ์ผู้ผลิตและผู้โซลาร์อินทรีย์อำเภอกระแสดินธุ์ จำกัด มีกำลังการผลิต 5 เมกะวัตต์ และเอกชนรายอื่น มีกำลังการผลิต 1.62 เมกะวัตต์ คิดเป็นสัดส่วนพลังงานทดแทน 0.003 toe

➤ นิคมอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษรองรับภาคอุตสาหกรรม

- จังหวัดสงขลา มีนิคมอุตสาหกรรม 2 แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (ฉลุง) อำเภอหาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 2,247 ไร่ ดำเนินการโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) นอกจากนี้ กนอ. ได้ดำเนินการพัฒนาพื้นที่ประมาณ 1,218 ไร่ เป็นนิคมอุตสาหกรรมยางพารา (Rubber City) เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเชิง Cluster สำหรับอุตสาหกรรมยางกลางน้ำและปลายน้ำ อาทิ อุตสาหกรรมนวัตกรรมยาง อุตสาหกรรมจากน้ำยางชั้น อุตสาหกรรมยางคอมปาวด์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อปี 2562 และ กนอ. ได้ดำเนินการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs โดยพัฒนาอาคารโรงงานมาตรฐานให้เช่าแบ่งเป็นระยะ โดยปัจจุบันมีผู้ขอใช้พื้นที่เต็มระยะที่ 1 ได้แก่ บริษัท โกร รับเบอร์ลาเท็กซ์ จำกัด บริษัท วอนนาเทค จำกัด และบริษัท 42 เนเจอร์รับเบอร์ จำกัด สำหรับระยะที่ 2 มีผู้ขอใช้พื้นที่ ได้แก่ สหกรณ์การเกษตรรัตภูมิ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

จำกัด บริษัท สืออน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท ทีเออาร์เอฟ จำกัด และนิคมอุตสาหกรรมสงขลา ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zone) อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พื้นที่รวมประมาณ 927 ไร่ อยู่ระหว่างการดำเนินการก่อสร้างระยะที่ 1 เนื้อที่ประมาณ 627 ไร่ อุตสาหกรรมเป้าหมาย 5 กลุ่มหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

- การลงทุนของภาคเอกชนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จังหวัดสงขลาและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการเร่งรัดและส่งเสริมการลงทุนอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงที่ผ่านมา มีภาคเอกชนได้รับการส่งเสริมจาก BOI จำนวน 20 โครงการ (เงินลงทุนรวม 9,127.44 ล้านบาท) ประกอบด้วย น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์ แม่แบบเซรามิก ถู่มือยางธรรมชาติ น้ำยางข้น แลบริดพลาสติก ถู่มือยางสังเคราะห์ ไม้อัดวีเนียร์ แปรงพลาสติก กล่องกระดาษ ยางแท่ง ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ จ้างงานคนไทย 3,124 คน และต่างชาติ 1,275

ตารางที่ 8 แสดงรายชื่อสถานประกอบการที่มีการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ดับ	ที่ตั้ง	กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน		สถานะ (อนุมัติ)
				คนไทย (คน)	ต่างชาติ (คน)	
1	ต.สะเดา	น้ำมันมะพร้าวบริสุทธิ์	13.00	16	0	ม.ค.59
2	ต.สำนักขาม	แม่แบบเซรามิก	126.00	94	4	มี.ค.60
3	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางธรรมชาติ	700.00	246	4	ม.ค.60
4	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางธรรมชาติ	700.00	246	4	ก.พ.60
5	ต.สะเดา	น้ำยางข้น	200.00	24	0	ก.พ.60
6	ต.สะเดา	แลบสายรัดพลาสติก	148.00	49	8	ธ.ค.61
7	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางธรรมชาติ	283.00	196	0	มี.ค.62
8	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางธรรมชาติ	283.00	196	0	มี.ค.62
9	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางสังเคราะห์	2,337.00	645	435	มิ.ย.63
10	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางสังเคราะห์	2,041.00	595	435	มิ.ย.63
11	ต.สำนักขาม	ถู่มือยางสังเคราะห์	1,979.00	540	365	มิ.ย.63
12	ต.สะเดา	น้ำยางข้น	167.00	100	0	พ.ย.63
13	ต.สำนักขาม	น้ำยางข้น	26.00	12	0	ก.ค.63
14	ต.ปาดังเบซาร์	ไม้วีเนียร์	23.00	51	1	ม.ค.63
15	ต.ปาดังเบซาร์	แปรงพลาสติก	35.00	15	4	ม.ค.63
16	ต.สำนักขาม	กล่องกระดาษ	28.00	13	0	มี.ค.63
17	ต.สำนักแก้ว	ยางแท่ง	3.50	31	13	มี.ค.64
18	ต.สำนักแก้ว	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	8.29	0	0	พ.ค.65
19	ต.สำนักขาม	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	1.86	1	0	ก.ย.65
20	ต.ปาดังเบซาร์	ไม้วีเนียร์	24.79	54	2	ส.ค.65
			9,127.44	3,124	1,275	

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5

3.1.2 การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

(1) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568 นี้ ได้ดำเนินการเชื่อมโยงแผนพัฒนาจากระดับชาติสู่แผนพัฒนาเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. 2566 - 2570 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และยึดหลักการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ แบบบูรณาการผ่านกระบวนการระดมความคิดเห็นมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนภาคีการพัฒนา และการเชื่อมโยงประสานแผนในลักษณะ one plan โดยการระดมความคิดเห็นของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อสำรวจและสรุปปัญหา/ความต้องการของพื้นที่ โดยสรุปได้ดังนี้

(1.1) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2567 บ่งชี้ว่าเศรษฐกิจจังหวัดสงขลาขยายตัว เมื่อเทียบกับปีก่อน จากด้านอุปทาน (การผลิต) ขยายตัวจากภาคบริการ จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากจังหวัดจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ภาคอุตสาหกรรมขยายตัว ตามความต้องการของประเทศคู่ค้า จากผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราและด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) ขยายตัวจากการค้าชายแดน ตามมูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้าผ่านด่านศุลกากรที่เพิ่มขึ้น การบริโภคภาคเอกชนจากภาครัฐออกมาตรการโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัว จากการให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนรวมที่เพิ่มขึ้น และการใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวจากการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนเป็นสำคัญ รายได้เกษตรกรขยายตัวเนื่องจากราคายางพารายังอยู่ในระดับสูงและการจ้างงานขยายตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน ขณะที่ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวม อัตราเงินเฟ้อปรับตัวลดลง

เศรษฐกิจด้านอุปทาน (การผลิต) ขยายตัว ร้อยละ 12.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ 17.4 เมื่อเทียบกับปีก่อน พิจารณาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดโรงแรมและที่พักและภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดภัตตาคาร/ร้านอาหาร ประกอบกับจังหวัดได้จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง เช่น การยกเว้นการตรวจลงตราซึ่งสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 60 วัน (ผ.60) จำนวน 93 ประเทศ การยกเว้นการยื่นรายการตามแบบ (ตม.6) เป็นต้น ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ขยายตัว ร้อยละ 9.1 เมื่อเทียบกับปีก่อน ตามความต้องการของประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องกับยางพารา สะท้อนจากภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดการผลิตยางแผ่น แท่ง ก้อน และรูปทรงต่างๆ ภาษีมูลค่าเพิ่มการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแปรรูปอื่น ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดการผลิตสิ่งของเครื่องใช้ด้านสุขอนามัยหรือเภสัชกรรมที่ทำจากยางที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม หดตัว ร้อยละ -8.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน ตามปริมาณผลผลิตยางพาราที่ลดลง เนื่องจากในช่วงต้นปีบางพื้นที่เกิดการระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ และสภาพอากาศที่ร้อน แห้งแล้งกว่าปีก่อนทำให้ต้นยางพารามีความไม่สมบูรณ์ ประกอบกับปลายปีมีปริมาณฝนตกหนักมาก ในบางพื้นที่มีน้ำท่วมขัง ทำให้เกษตรกรไม่สามารถกรีดยางพาราได้ ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตยางพาราออกสู่ตลาดลดลง

(1.2) เศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) ขยายตัว ร้อยละ 5.1 สะท้อนได้จากดัชนีการค้าขายแดน ขยายตัว ร้อยละ 9.4 ตามมูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น จากความต้องการสินค้าของประเทศคู่ค้า โดยสินค้าส่งออกที่สำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ยางธรรมชาติ ยางสังเคราะห์ อาหารทะเลแปรรูป ถึงมีอย่าง ไม้ยางแปรรูป และแผ่นไม้อัด ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน ขยายตัว ร้อยละ 8.8 เป็นผลจากภาครัฐออกมาตรการโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2567 ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคในจังหวัด ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ขยายตัว ร้อยละ 0.7 พิจารณาจากการให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนรวมที่เพิ่มขึ้น ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ภาคการค้าและบริการขยายตัว ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริการและการท่องเที่ยว และดัชนีการใช้จ่ายของภาครัฐ ขยายตัว ร้อยละ 0.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน ขยายตัว ร้อยละ 4.6 จากการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐของกรมทางหลวงและรายการเงินอุดหนุนทั่วไปของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเป็นสำคัญ ได้แก่ รายการค่าครุภัณฑ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการศูนย์ความเป็นเลิศด้านโรคมะเร็ง และโครงการเพิ่มศักยภาพการให้บริการทางด้านสาธารณสุข ขณะที่การเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ หดตัว ร้อยละ -2.3

(1.3) รายได้เกษตรกรในจังหวัดสงขลา ขยายตัว ร้อยละ 32.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยเฉพาะรายได้เกษตรกร ชาวสวนยางพารา เนื่องจากราคารับซื้อผลผลิตยางพาราปรับตัวสูงขึ้น โดยได้รับผลกระทบจากผลผลิตยางพาราในหลายพื้นที่ที่มีปริมาณลดลง ขณะที่ยังมีความต้องการใช้ยางพาราเพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยานยนต์เพิ่มขึ้น

(1.4) เนื่องจากผลกระทบจากการกีดกันทางการค้าของสหรัฐ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลาที่ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตในกลุ่มแปรรูปการเกษตร อาหารทะเลกระป๋อง ยางพาราแปรรูป ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ โอโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ เศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2558-2562) หดตัวร้อยละ 1.3 แต่อย่างไรก็ตาม ส่วนในภาคการลงทุนในปี 2564 จังหวัดสงขลาได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุน จำนวน 20 โครงการ มากที่สุดของภาคใต้ วงเงินลงทุนประมาณ 4,732 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ที่มีจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 14 โครงการ วงเงินลงทุนประมาณ 9,127.44 ล้านบาท เนื่องจากมีการกระตุ้นการลงทุนในนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมยางพาราในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (ฉลุง)

(1.5) นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา รัฐบาลได้กำหนดให้พื้นที่ 4 ตำบลของอำเภอสะเดาประกอบด้วย ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา พื้นที่รวม 345,187 ไร่/552.30 ตารางกิโลเมตร เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา มีเป้าหมายการพัฒนา คือ อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออกและการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ มีด่านพรมแดนสะเดาและด่านพรมแดนปาดังเบซาร์ เชื่อมต่อกับรัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย มีโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ อาทิ ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ระยะทาง 80 กิโลเมตร ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ ระยะทาง 53 กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดินและทางรถไฟเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียผ่านทางปาดังเบซาร์ ใกล้เคียงกับเมืองมาเลเซีย ระยะทาง 177 กิโลเมตร เป็นแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญของประเทศ แหล่งผลิตอาหารทะเล อิเล็กทรอนิกส์ และมีเครือข่ายการผลิตแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

เชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซีย กลุ่มกิจการเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร ประมงและกิจการที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือน กิจการโลจิสติกส์ นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม และกิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนและอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยออกมาตรการส่งเสริมการลงทุน อาทิ สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลาตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจกรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ สามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (IMT-GT) มีความก้าวหน้าการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริม	โครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาในพื้นที่พัฒนา
<ul style="list-style-type: none"> - สกท. : ลงทุนแล้ว 8 โครงการ วงเงิน 2,453 ลบ. จากโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ 18 โครงการ (9,113 ลบ.) - ธุรกิจตั้งใหม่ 304 ราย (1,071 ลบ.) - กรมศุลกากร: คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรในเมือง วงเงิน 60 ลบ. 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ ประกอบด้วย การปรับปรุงด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ ระยะที่ 2 ถนนสาย สข.1207-ปาดังเบซาร์ ด้านศุลกากรแห่งใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมสงขลา - โครงการที่จะดำเนินการแล้วเสร็จปี 2565 อาทิ ถนนแยกทางหลวงหมายเลข 4 – ด้านศุลกากรสะเดาแห่งที่ 2 - โครงการอื่นๆ ที่จะดำเนินการ อาทิ โครงการก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้า โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง โครงการรถไฟทางคู่หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อทางหลวงหมายเลข 4 กับทางหลวงหมายเลขสายพุดเดียว-ด้านสะเดาแห่งใหม่ โครงการถนนเชื่อมต่อด้านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่-ด้านบูกิตกายูฮิตัม 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนที่ 1 กนอ.ก่อสร้างนิคมฯ พื้นที่ 629 ไร่ ปัจจุบันก่อสร้างเสร็จแล้ว - ส่วนที่ 2 กนอ. ออกแบบนิคมฯ และจัดทำ EIA แล้วเสร็จ ปัจจุบันสงขลาอยู่ระหว่างแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินใช้ประโยชน์ที่ดิน เมื่อแล้วเสร็จกรมธนารักษ์จะจัดให้ กนอ.เช่าต่อไป พื้นที่ 289 ไร่ - ส่วนที่ 3 อบจ.สงขลา ปรับพื้นที่ก่อสร้างศูนย์คมนาคมขนส่งและศึกษา รูปแบบการลงทุน อยู่ระหว่างดำเนินการ

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2564/สำนักงานจังหวัดสงขลา, พฤษภาคม 2564

(1.6) ประเด็นการพัฒนาที่ควรให้ความสำคัญในระยะต่อไป อาทิ การเร่งรัดการลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ การท่องเที่ยวและบริการ ระบบโลจิสติกส์

สตีกส์ การยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือ (Upskill Reskill) ส่งเสริมและสนับสนุนการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การส่งเสริมและกระตุ้นกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ การสร้างภาพลักษณ์และการตลาดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน การขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองไมซ์ (MICE) และเมืองกีฬา (Sport City) รวมการพัฒนาย่านเมืองเก่า สงขลาและพัฒนาพื้นที่ต่อเนื่อง ให้เป็นย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์และแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำเชิงศิลปวัฒนธรรม และอาหาร (Songkhla Gastronomy) เป็นต้น

2) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

(1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสงขลา (GPP) และรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (GPP Per Capita)

ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลามีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา และเป็นสาขาที่มีมูลค่าสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสงขลาอยู่ในระดับสูงสุด มีมูลค่า 85,574 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบ่งเป็นสาขาหลักคือสาขาการผลิต ร้อยละ 60.3 และ อันดับ 2 คือ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ร้อยละ 31.7 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร เท่ากับ 33,704 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.3 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคบริการ มีสัดส่วนร้อยละ 53.1

ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลาเป็นแหล่งผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่หลากหลาย ประเภท เพื่อการส่งออกมากกว่าครึ่ง และผลิตสินค้าที่กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มที่มีการเพิ่มมูลค่าเพียงในระดับต้น เป็นการรับจ้างการผลิตโดยไม่มีแบรนด์เป็นของตนเอง เน้นการใช้แรงงานและราคาถูกเป็นหลัก เมื่อความได้เปรียบลดลง อุตสาหกรรมการผลิตเหล่านี้ต้องย้ายฐานการผลิตหรือยกระดับห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพพร้อมที่ยกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมที่สามารถต่อยอดจากฐานเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบัน ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ และอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ ซึ่งจะต้องเตรียมพร้อมที่จะใช้ความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ เชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคอาเซียน ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สูงจนสามารถดูดซับเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศและพัฒนาต่อยอดให้เป็นของตนเองได้ในอนาคต

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลาอยู่ในภาวะหดตัว โดยในปี 2565 เศรษฐกิจจังหวัดสงขลาหดตัวร้อยละ 1.6 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 2.2 ในปี 2564 เป็นผลจากการหดตัวของทุกภาคการผลิต โดยภาคอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 3 เป็นผลมาจากสาขาการผลิตอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 0.8 และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหินหดตัวร้อยละ 8.9 การผลิตภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 0.02 และภาคบริการ หดตัวร้อยละ 1.2 เนื่องจากสาขาการศึกษาหดตัวร้อยละ 3.7 ประกอบกับ สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ หดตัวร้อยละ 4.2 ในขณะที่สาขาการขายส่งและขายปลีก ซึ่งเป็นสาขาหลักของภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ 2.6 ตามการปรับตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน ทั้งนี้ โดยภาพรวมของภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดสงขลามีศักยภาพและโอกาสในการปรับตัวและได้รับประโยชน์จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง อาทิเช่น การเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 การปฏิวัติดิจิทัล การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งของ อุตสาหกรรมเป้าหมาย เต็มโตควบคู่ไปกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน และภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงควรพิจารณานำจุดแข็ง ปรับปรุงจุดอ่อน มาใช้จัดการ กับโอกาสและอุปสรรค เพื่อวิเคราะห์สถานะและทิศทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 10 แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดสงขลา ปี 2558 – 2565

GROSS PROVINCIAL PRODUCT CHAIN VOLUME MEASURES (REFERENCE YEAR = 2002)

0308 - SONGKHLA

(Million Baht)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020r	2021r	2022p
Agriculture	25,093	25,264	22,475	25,160	22,850	21,396	22,167	22,163
Agriculture, forestry and fishing	25,093	25,264	22,475	25,160	22,850	21,396	22,167	22,163
Non-Agriculture	136,953	139,057	136,451	140,435	136,600	132,345	134,986	132,517
Industrial	57,366	57,061	54,158	52,502	49,491	48,817	50,091	48,607
Mining and quarrying	22,879	22,283	15,388	15,865	15,617	14,977	16,672	15,181
Manufacturing	29,390	29,351	32,399	30,962	28,148	28,318	27,924	27,710
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	4,640	5,184	5,602	5,039	5,369	5,062	5,286	5,525
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	418	431	468	410	461	416	407	394
Services	77,916	80,389	80,728	86,400	85,591	82,094	83,455	82,488
Construction	6,598	7,494	7,705	7,469	7,925	7,623	8,142	7,408
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	15,842	16,994	17,893	17,409	16,509	15,667	15,849	16,255
Transportation and storage	7,068	6,823	6,839	7,447	7,101	6,072	7,362	7,037
Accommodation and food service activities	5,302	5,561	5,752	6,194	6,379	4,669	3,264	3,492
Information and communication	2,407	2,221	2,501	2,789	3,206	3,219	3,388	3,112
Financial and insurance activities	7,815	8,284	8,645	8,870	8,915	9,229	9,182	9,279
Real estate activities	7,854	7,869	8,351	8,479	8,948	9,190	9,728	9,322
Professional, scientific and technical activities	431	422	427	363	386	519	581	639
Administrative and support service activities	1,176	1,085	1,134	1,263	1,271	800	617	662
Public administration and defence; compulsory social security	7,332	7,318	7,501	7,753	7,814	7,690	7,451	7,384
Education	10,151	10,109	8,331	11,589	11,018	11,441	11,769	11,338
Human health and social work activities	4,557	4,663	4,817	5,138	5,175	4,983	5,189	5,426
Arts, entertainment and recreation	185	234	272	310	362	343	404	415
Other service activities	1,284	1,245	1,166	1,379	1,361	1,321	1,334	1,283
Gross provincial product (CVMs)	162,760	165,077	159,844	166,454	160,565	154,930	158,325	155,806

Note : Chain volume series are not additive. The sum of the components will thus not be equal to the shown totals.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

(2) สถานการณ์ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลา

โรงงานอุตสาหกรรม

จังหวัดสงขลา มีจำนวนโรงงาน ณ มีนาคม 2568 จำนวน 1,077 โรง เงินลงทุนจำนวน 91,590.42 ล้านบาท คนงาน จำนวน 65,392 คน โดยมีโรงงานขนาดใหญ่ (คนงานมากกว่า ๒๐๐ คน) จำนวน 50 โรงงาน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2567 มีโรงงานที่เปิดดำเนินการใหม่ จำนวน 43 โรง เงินทุนจดทะเบียนใหม่ 2,483.30 ล้านบาท การจ้างงาน 1,767 คน ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ เมืองสงขลา สะเดา รัตภูมิ สิงหนคร ระโนด และจะนะ ส่วนใหญ่เป็นประเภทอุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมประเภทอาหาร ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ อุตสาหกรรมยาง เป็นต้น

ประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญ ที่มีการลงทุนมากที่สุด 4 อันดับแรก ได้แก่

1. อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ผลิตน้ำยางข้น ยางแท่ง ยางสกีมเครฟ ถูมือยางทางการแพทย์และถุงยางอนามัย มีโรงงานจำนวน 122 โรง เงินลงทุนจำนวน 26,483.57 ล้านบาท และคนงานจำนวน 25,184 คน โดยส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ

2. อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น แปรรูปอัดบ่อน้ำยาไม้ ยางพารา การผลิตไม้อัดและปาร์ติเกิ้ลบอร์ดจากไม้ ยางพารา เฟอร์นิเจอร์ไม้ มีโรงงานจำนวน 133 โรง เงินลงทุนจำนวน 13,869.15 ล้านบาท และคนงานจำนวน 6,527 คน

3. อุตสาหกรรมโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า ประกอบด้วย การโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า จากพลังงานความร้อน เป็นหลัก รองลงมาได้แก่ ผลิตพลังงานไฟฟ้าจาก พลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ติดตั้งบนหลังคา าดดฟ้า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดบนอาคาร ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 22 โรงงาน เงินลงทุน 13,794.49 ล้านบาท คนงาน 554 คน

4 อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การผลิตอาหารทะเลเยือกแข็ง, อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง, ห้องเย็น เป็นหลัก รองลงมาได้แก่ ผลิตปลากระป๋อง , กุ้งกระป๋อง และแปรรูปสัตว์น้ำเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น ลูกชิ้น ปลาเส้น ปูอัด ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 135 โรงงาน เงินลงทุน 13,003.18 ล้านบาท คนงาน 23,137 คน

อุตสาหกรรมเหมืองแร่และโรงไม้

สำหรับอุตสาหกรรมเหมืองแร่จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย อุตสาหกรรมไม้บดและย่อยหิน จำนวน 9 ราย โรงแต่งแร่ จำนวน 3 ราย ประทานบัตรทั้งหมด 9 แปลง ชนิดแร่ไดโลไมต์ จำนวน 1 แปลง 2 ราย หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน 6 แปลง เปิดทำการเหมือง 5 แปลง หยุดการทำเหมือง 1 แปลง หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง, หินอุตสาหกรรมชนิดหินควอร์ตไซต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างและหินอุตสาหกรรมชนิดหินฮอว์นเฟลเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน 1 แปลง, หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) จำนวน 1 แปลง มีประทานบัตรเปิดการทำเหมือง 6 แปลง 5 ราย และคำขอประทานบัตรระหว่างดำเนินการ 6 แปลง

จังหวัดสงขลามีการส่งออกแร่ออกนอกราชอาณาจักรเพียงชนิดเดียว ได้แก่ หิน
อุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และมีการนำเข้าแร่เข้าราชอาณาจักรสองชนิด ได้แก่ สินแร่
ดิบและโลหะดิบ โดยมีสถิติการส่งออกแร่ออกนอกราชอาณาจักร ในรอบ 6 เดือน (กรกฎาคม – ธันวาคม
2566) ปริมาณ 201,008.66 ตัน มูลค่าการส่งออกเท่ากับ 28,764,200.00 บาท และมีการนำเข้าสินแร่เข้า
ราชอาณาจักร (กรกฎาคม – ธันวาคม 2566) ปริมาณ 9,401,183.600 ตัน มูลค่าการส่งออกเท่ากับ
183,215,616.280 บาท และโลหะแร่ดิบปริมาณ 2,000 ตัน มูลค่าการส่งออกเท่ากับ 125,800 บาท

3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

1) จังหวัดสงขลาเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญ
ของภาคใต้สินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว และการประมงส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตใน
กลุ่มแปรรูปการเกษตร อาหารทะเลกระป๋อง ยางพาราแปรรูป ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่
อำเภอหาดใหญ่ เมืองสงขลา และสะเดา ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ซึ่งผลิตงานวิจัยเชิงนวัตกรรมที่
สามารถต่อยอด และใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และแนวโน้มการพัฒนาที่เน้นความยั่งยืนและเป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

2) จังหวัดสงขลาเป็นประตูการค้าชายแดนที่สำคัญของภาคใต้เชื่อมโยงกับประเทศ
มาเลเซียและสิงคโปร์และอนุภูมิภาค IMT - GT และมีมูลค่าการค้าชายแดนสูงสุดของประเทศ มีพรมแดน
ติดต่อกับมาเลเซียทางทิศใต้ในพื้นที่อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย มีจุดผ่านแดนถาวร
ระหว่างไทย - มาเลเซีย จำนวน 3 ด้านประกอบด้วย (1) ด้านสะเดา - ด้านบูกิตกายูฮิตัม รัฐเคดาห์ ด้าน
ศุลกากรแห่งใหม่ซึ่งแล้วเสร็จเมื่อปี 2562 (2) ด้านปาดังเบซาร์ - ด้านปาดังเบซาร์ รัฐเปอร์ลิส เส้นทางรถไฟ
จากชุมทางหาดใหญ่ถึงด้านปาดังเบซาร์ประมาณ 44 กิโลเมตร และ (3) ด้านบ้านประกอบ - ด้านดูเรียนบุง
รัฐเคดาห์ เชื่อมโยงด้วยโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางรางและทางบกที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง พร้อมทั้งเชื่อมโยงกับ
พื้นที่เศรษฐกิจของ รัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย

3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลาและนิคมอุตสาหกรรม รัฐบาลได้กำหนดให้พื้นที่ 4
ตำบลของอำเภอสะเดาประกอบด้วย ตำบลสำนักแต้ว ตำบลสำนักขาม ตำบลปาดังเบซาร์ และตำบลสะเดา
พื้นที่รวม 345,187 ไร่ คิดเป็น 552.30 ตารางกิโลเมตร เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา มีเป้าหมายการ
พัฒนา คือ อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออกและการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ มีด่านพรมแดนสะเดาและ
ด่านพรมแดนปาดังเบซาร์ เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจของรัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส นิคมอุตสาหกรรมยางพารา
(Rubber City) เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเชิง Cluster สำหรับอุตสาหกรรมยางกลางน้ำและปละปลายน้ำและ
นิคมอุตสาหกรรมสงขลาในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ) อำเภอสะเดา พื้นที่รวมประมาณ 927 ไร่

4) นโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสนับสนุนการลงทุนใน
พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และส่งเสริมให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันจะนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุน
การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกำหนด 2 มาตรการ คือ (1) มาตรการส่งเสริมการลงทุนใน
แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดสตูลและ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา และ (2) มาตรการส่งเสริมการลงทุนภายใต้โครงการเมืองต้นแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี อำเภอเบตง จังหวัดยะลา อำเภอสะโงะโกลกจังหวัดนราธิวาส และอำเภอ จะนะ จังหวัดสงขลา กำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำเพียง 500,000 บาท โดยกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับโครงการลงทุนเดิมและโครงการลงทุนใหม่ อาทิ การยกเว้นเงินได้นิติบุคคล การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร การอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับส่งเสริม เป็นต้น

5) จังหวัดสงขลามีโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงอย่างทั่วถึงระหว่างจังหวัด/กลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน เป็นเมืองหลักของภาคใต้ตอนล่างและเป็นศูนย์กลางการคมนาคมเนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมทั้งทางถนน รถไฟ ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงระหว่างอำเภอจังหวัดกลุ่มจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้านทำให้จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางคมนาคม การค้าการลงทุน และการเดินทางท่องเที่ยวของจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างภาคของประเทศรวมทั้งแผนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทางรางของรัฐบาลจะเป็นโอกาสสำคัญให้สงขลากำหนดบทบาทการพัฒนาเป็นประตูเชื่อมโยงสู่อนุภูมิภาค IMT-GT

6) ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ เชื่อมโยงอาเซียน จังหวัดสงขลามีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงมูลค่าการค้าชายแดนสูงสุดของประเทศ มีนิคมอุตสาหกรรมยางพาราและเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา มีโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายระบบคมนาคมเชื่อมโยงทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จึงเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงเศรษฐกิจทางตอนบนของภาค ประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้ความโดดเด่นจากที่ตั้งทางยุทธศาสตร์เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในฐานะการเป็นเมืองการค้าชายแดน รวมทั้งฐานทรัพยากรที่โดดเด่น เช่น ทะเลสาบ 3 น้ำ (น้ำเค็ม น้ำจืด และน้ำกร่อย)แห่งเดียวในประเทศไทย และความหลากหลายทางวัฒนธรรม สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภูมิภาค ทั้งฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย นอกจากนี้ ยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาและศูนย์กลางการแพทย์

(1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลา (Internal Factors)

Strengths: จุดแข็ง

S1 : มีสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา จำนวน 5 แห่ง ช่วยสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

S2 : เป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ ที่มีความเชี่ยวชาญ มีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก และอุตสาหกรรมยางพารา (น้ำยางข้น ยางแท่ง ยางสีกิมเครป ไม้ยางพารา) ที่มีจำนวนมากและมีความสำคัญต่อการสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

S3 : เป็นศูนย์กลางโครงข่ายการคมนาคมของภูมิภาค ทั้งทางบก (ทางรถยนต์และรถไฟ) ทางน้ำ ทางอากาศ ช่วยสนับสนุนแก่ภาคอุตสาหกรรม

S4 : มีบุคลากรและองค์กรเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญและหลากหลายสาขาเป็นจำนวนมากช่วยสนับสนุนองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพมากขึ้น

S5 : มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (ฉลุง) และนิคมอุตสาหกรรมสงขลา(สะเดา) ทำให้มีพื้นที่รองรับการลงทุนชั้นกลางและชั้นสูง จากนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

S6 : มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ มาเลเซียมีด้านการค้าชายแดน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านศุลกากรสะเดา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด้านศุลกากรบ้านประกอบ ช่วยสนับสนุนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไปยังต่างประเทศ

S7 : เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีอัตลักษณ์และมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน (ผ้าทอ ผ้าบาติก ผลิตภัณฑ์จากใยตาล กรงนก ปลากระพงสามน้ำ มะม่วงแช่อิ่ม) ช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากที่มีความเข้มแข็ง

S8: เป็นศูนย์กลางการค้าและสถานที่จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าระดับนานาชาติ รวมถึงการเป็น MICE City ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของตลาดแก่ภาคอุตสาหกรรม

S9 : เป็นแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าและแหล่งพลังงานที่สำคัญของภาคใต้ ช่วยสนับสนุนการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

S10 : เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และศูนย์กลางทางการแพทย์ของภาคใต้ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงรองรับสังคมสูงวัย

Weaknesses: จุดอ่อน

W1 : อุตสาหกรรมยางพาราและไม้ยางพาราส่วนใหญ่ยังเป็นการแปรรูปขั้นต้น ที่ไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ทำให้เสียโอกาสด้านรายได้

W2 : ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผู้ประกอบการรายใหม่ ยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน สำหรับการกู้ยืมเงินมาใช้ในการดำเนินกิจการเป็นจำนวนมาก

W3 : ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนจำนวนมากยังขาดองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนากิจการ เช่น การจัดการตลาดและการจัดการสมัยใหม่ รวมถึงการประยุกต์ใช้ การเทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นต้น

W4 : การบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมมีผู้ประกอบการในพื้นที่จำนวนจำกัด ไม่รองรับต่อปริมาณภาคที่มีส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการกำจัดสูง เพราะต้องขนส่งไปกำจัดในจังหวัดอื่น โดยเฉพาะกากอันตราย

W5 : อุตสาหกรรมอาหารทะเล อุตสาหกรรมยางและไม้ยางพารา มีปัญหาด้านแรงงานประเภทมีฝีมือไม่เพียงพอต่อตำแหน่งงานที่ต้องการ และขาดวินัยในการทำงาน มีปัญหาขาดแคลนแรงงานทั่วไปเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังขาดการบริหารจัดการแบบห่วงโซ่อุปทาน ทำให้ยังต้องพึ่งพาสถานประกอบการในจังหวัดใกล้เคียง

W6 : งานวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ต่อภาคอุตสาหกรรม

W7 : การขนส่งสินค้าทางน้ำมีข้อจำกัดของท่าเรือในพื้นที่ ไม่สามารถรองรับสินค้าที่จะขนส่งข้ามทวีปหรือในภูมิภาคอื่นๆ ได้

(2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Opportunities : โอกาส

O1 : การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่บางประเภทสามารถนำแรงงานต่างด้าวในกลุ่มอาเซียนมาทำงานได้

O2 : กรอบความร่วมมือ IMT-GT ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลนำเข้าวัตถุดิบ (ปลาและสัตว์น้ำ) มาสู่การแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตและส่งออกได้อย่างต่อเนื่อง

O3 : นโยบายการพัฒนาพื้นที่พิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ (4 อำเภอของจังหวัดสงขลา) ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนขั้นสูงสุด ส่งผลให้เกิดการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มากขึ้น

O4 : นโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสงขลา (พื้นที่ 4 ตำบลในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ได้แก่ ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลสำนักเต๊วและตำบลปาดังเบซาร์) ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน ส่งผลให้เกิดการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มากขึ้น

O5 : แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 หมวดหมายที่ 1 ให้ความสำคัญในการสร้างอาหารเกษตรมูลค่าสูง หมวดหมายที่ 4 ให้ความสำคัญกับการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมายที่ 5 ให้ความสำคัญกับประตูกำการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์ และหมวดหมายที่ 10 ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับโอกาสในการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาจากหน่วยงานภาครัฐมากขึ้น

O6 : การเติบโตของภาคการท่องเที่ยวที่มีนัยยะสำคัญ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาจำนวนมาก เป็นโอกาสในการผลิตสินค้าประเภทของที่ระลึกและประเภทอุตสาหกรรมอาหาร สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

Threats : อุปสรรค

T1 : การเกิดสงครามการค้าระหว่างภูมิภาคมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการที่ผลิตเพื่อส่งออกไปยังตลาดโลกจะต้องรับภาระด้านต้นทุนในการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่รอดได้ มีความท้าทายมากขึ้น เช่น มาตรการการกีดกันทางค้าที่มีใช้ภาษี

T2 : ความขัดแย้งทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ มีการสู้รบในประเทศกลุ่มเปราะบาง ในหลายพื้นที่ภูมิภาคของโลก ส่งผลกระทบด้านต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น (การนำเข้าวัตถุดิบ พลังงานน้ำมัน ปุ๋ย ฯลฯ) ทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่มีศักยภาพในการแข่งขันลดลง

T3 : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการวางผังเมืองที่ประกาศใช้ในบางพื้นที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่อย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถลงทุนจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมได้

T4 : ในพื้นที่ที่มีกลุ่ม/องค์กร/มวลชน (NGO) ที่มีแนวคิดเห็นต่าง ไม่ยอมรับและต่อต้านโครงการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม (ขนาดใหญ่) ส่งผลให้โครงการสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเกิดการชะงักงัน

T5 : เกิดภัยธรรมชาติ ได้แก่ สถานการณ์อุทกภัย วาตภัย ที่เกิดในพื้นที่เป็นประจำทุกปี ที่ทำให้วัตถุดิบทางการเกษตรเสียหายเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อการแปรรูปในภาคอุตสาหกรรมได้จำนวนลดน้อยลง

T6 : เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ (3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ + 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา) ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการลงทุนและขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม

(3) การวิเคราะห์ TOWS Matrix

<p style="text-align: center;">กลยุทธ์เชิงรุก (SO)</p> <ol style="list-style-type: none"> ยกระดับและพัฒนาด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์และการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิต ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ เชื่อมโยงผลงานวิจัยและพัฒนาจากสถาบันการศึกษาสู่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้สามารถประยุกต์ใช้ได้เชิงพาณิชย์ 	<p style="text-align: center;">กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)</p> <ol style="list-style-type: none"> สนับสนุนผู้ประกอบการให้สามารถเข้าถึงบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ผลักดันการปรับปรุงและแก้ไขผังเมืองให้สามารถรองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรมได้มากขึ้น ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อให้ความเข้มแข็งและเพิ่มผลิตภาพในการประกอบการ ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการสร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน
<p style="text-align: center;">กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีพลังงานทดแทนและลดการใช้ทรัพยากร ส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรม ยกระดับอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสีเขียว การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและยกระดับไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันและเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ 	<p style="text-align: center;">กลยุทธ์เชิงรับ (WT)</p> <ol style="list-style-type: none"> ผลักดันการปรับปรุงและแก้ไขผังเมืองให้สามารถรองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรมได้มากขึ้น การพัฒนาแรงงานไทยให้สามารถรองรับความเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรม

3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

3.2.1 วิสัยทัศน์

“เมืองต้นแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมคู่ชุมชน ด้วยภูมิปัญญาและเทคโนโลยีให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

3.2.2 พันธกิจ

- 1) ขับเคลื่อนนโยบาย และแผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมในพื้นที่ สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่
- 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) สร้างการบูรณาการการพัฒนาและสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโต

3.2.3 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

- 1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

➤ เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเน้น การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้อุตสาหกรรมในจังหวัดตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น

➤ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดรวม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยนับ
ตัวชี้วัดรวมที่ 1 ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสงขลา ขยายตัว	2	ร้อยละ
ตัวชี้วัดรวมที่ (2) วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาคที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า	50	ล้านบาท

➤ •กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		2568	2569	
กลยุทธ์ ที่ 1 - ยกระดับและ พัฒนาด้าน มาตรฐานที่ เกี่ยวข้องให้กับ ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม	1. โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของ อุตสาหกรรมในภูมิภาค	0.22	-	สำนักงาน ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวง อุตสาหกรรม
	2. โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	0.178	-	
	3. โครงการยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตร อุตสาหกรรม	0.46	-	
กลยุทธ์ ที่ (2) - พัฒนาผลิตภัณฑ์ และการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ให้ สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด	1.โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุ ภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเสริมสร้าง ศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความสามารถ ในการแข่งขันสู่ความยั่งยืน	0.22	3.35	ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรม ภาคที่ 11 จังหวัดสงขลา
	2.โครงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทาง วัฒนธรรม	5.6	0.2	
	3.โครงการยกระดับและสร้างนวัตกรรม ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของ ผลิตภัณฑ์ ตาลโตนดจังหวัดสงขลา			
กลยุทธ์ ที่ (3) - พัฒนา ประสิทธิภาพ กระบวนการผลิต	1.โครงการเตรียมความพร้อมสถาน ประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรม	0.07		สำนักงาน ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม

<p>ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่</p>	<p>2.โครงการเสริมสร้างรายได้และพัฒนาการเกษตรตามศักยภาพพื้นที่</p> <p>3. ค่าใช้จ่ายในการยกระดับศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน (โครงการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม)</p>	<p>0.205</p>	<p>5.9</p>	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>งบพัฒนาจังหวัดสงขลา (สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา)</p>
<p>กลยุทธ์ ที่ (4) ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ</p>	<p>โครงการ Southern Metaversity เพื่อการยกระดับผู้ประกอบการและการพัฒนากลางคนด้านดิจิทัลสู่การแข่งขันบนธุรกิจโลกเสมือนเมตาเวิร์ส</p> <p>2.โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดอาหารทะเลและสินค้าอัตลักษณ์ภาคใต้</p>	<p>2.8</p>	<p>95.0</p>	<p>งบพัฒนาจังหวัดสงขลา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)</p> <p>งบพัฒนาจังหวัดสงขลา (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสงขลา))</p>
<p>กลยุทธ์ ที่ (5) เชื่อมโยงผลงานวิจัยและพัฒนาจากสถาบันการศึกษาสู่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้สามารถประยุกต์ใช้ได้ในเชิงพาณิชย์</p>	<p>1. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน</p> <p>2.โครงการการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมชีวภาพ</p>	<p>.040</p> <p>1.5</p> <p>0.18</p>	<p>-</p> <p>1.5</p>	<p>ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 จังหวัดสงขลา</p> <p>งบพัฒนาจังหวัดสงขลา</p>

	<p>3.โครงการพัฒนาทักษะยกระดับฝีมือแรงงานช่างเชื่อมสู่ มาตรฐานสากล รองรับอุตสาหกรรมสมัยใหม่ และเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568</p> <p>4. โครงการพัฒนา ทดสอบ และฝึกอบรม เพื่อการพัฒนา อุตสาหกรรมระบบราง ภาคใต้</p> <p>5. โครงการการพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าและห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจ นวัตกรรม ยางพาราแบบใหม่ที่มีมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มการได้เปรียบ แข่งขันด้าน ยางพาราของประเทศในระดับสากล</p>	<p>16.00</p> <p>2.5</p>	<p>(สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่ 12 สงขลา) งบพัฒนา จังหวัดสงขลา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) งบพัฒนา จังหวัดสงขลา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)</p>
--	--	-------------------------	--

2) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 พัฒนาปัจจัยเอื้อให้รองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้สู่ชุมชน

➤ เป้าประสงค์

1. เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนในพื้นที่
2. ให้มีอุตสาหกรรมต้นแบบจากการใช้งานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทำให้มุ่งสู่อุตสาหกรรมฐานนวัตกรรมที่พร้อมนำไปขยายผลในกลุ่มจังหวัด
3. เพื่อเพิ่มการลงทุนและสร้างอุตสาหกรรมฐานนวัตกรรมในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง
4. เพื่อเพิ่มและใช้ประโยชน์จาก Logistics สู่การลงทุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

➤ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 1

➤ กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		2568	2569	
กลยุทธ์ ที่ 1 - สนับสนุน ผู้ประกอบการให้ สามารถเข้าถึง บริการของ หน่วยงานในสังกัด กระทรวง อุตสาหกรรมเพื่อ รองรับการพัฒนา อุตสาหกรรม	1. กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอี 2. โครงการติดตามประเมินผลตามนโยบาย และยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม 3. ค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและพัฒนาปัจจัย แวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ (โครงการ เพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจด้วย บริการปรึกษาแนะนำเบื้องต้น) 4. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผน ระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรมและ บูรณาการเชิงพื้นที่	0.39 0.156 0.0175 0.096		สำนักงาน ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวง อุตสาหกรรม
กลยุทธ์ ที่ (2) ผลักดันการ ปรับปรุงและแก้ไข ผังเมืองให้สามารถ รองรับการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม ได้มากขึ้น	1.โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อทางหลวง หมายเลข 4 กับทางหลวง สายพรุเตียว-ด่าน สะเดาแห่งใหม่ 2. โครงการก่อสร้างศูนย์คมนาคมขนส่งเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดสงขลา	177.6 75.1	114	งบพัฒนาจังหวัด สงขลา (อบจ.สงขลา) งบพัฒนาจังหวัด สงขลา (อบจ.สงขลา)
กลยุทธ์ ที่ (3) ส่งเสริมการ รวมกลุ่ม อุตสาหกรรมเพื่อให้ มีความเข้มแข็งและ เพิ่มผลผลิตในการ ประกอบการ	โครงการส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	13.6	13.6	สำนักงานตรวจ บัญชีสหกรณ์ 9
กลยุทธ์ ที่ (4) ส่งเสริมสนับสนุน ผู้ประกอบการให้มี ความรับผิดชอบต่อ สังคมด้านการสร้าง	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตาม หลักธรรมาภิบาล	0.12		สำนักงาน ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวง อุตสาหกรรม

งานสร้างรายได้แก่ ชุมชน				
----------------------------	--	--	--	--

3) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 ผลักดันและพัฒนากิจการสิ่งแวดลอมภาคอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพเพื่อความยั่งยืน

➤ เป้าประสงค์

สนับสนุนให้สถานประกอบการนำ Model BCG มาพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน

➤ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1

➤ กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		2568	2569	
กลยุทธ์ ที่ 1 - ส่งเสริม นวัตกรรมและเทคโนโลยี พลังงานทดแทน และลด การใช้ทรัพยากร	1. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ ลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม	0.0425		สำนักงาน ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
	2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ กำกับดูแลและส่งเสริมการ ประกอบการเหมืองแร่ ตามแนว อุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดี คู่ชุมชน”	0.529		
	3. ค่าใช้จ่ายในการสร้างและ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อม	0.017		

กลยุทธ์ ที่ (2) ส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรม	โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้วยหลักคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน		1.9	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
กลยุทธ์ ที่ (3) ยกระดับอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสีเขียว	1.โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว 2.โครงการส่งเสริมการจัดทำฉลากคาร์บอนและบัญชีก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Net Zero Emission) 3.ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบและสิ่งแวดล้อม (ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว)	5.0 0.384	2.1	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
กลยุทธ์ ที่ (4) การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและยกระดับไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันและเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	0.01		กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 4. ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ (1 ชุด : 1 โครงการ)

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการจัดทำฉลากคาร์บอนและบัญชีก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Net Zero Emission)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นปัญหาระดับโลกที่ได้รับความสนใจจากองค์กร รัฐบาล และบุคคลต่างๆ องค์กรชั้นนำทั่วโลกมุ่งมั่นที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงเพื่อแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน การวัดและการรายงานคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร/ผลิตภัณฑ์ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการสร้างความมั่นใจและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม รัฐบาลไทยนำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีได้กล่าวแถลงในที่ประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 26 (COP26) การประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต (CMP16) และการประชุมรัฐภาคีความตกลงปารีส (CMA3) ซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม – 12 พฤศจิกายน 2564 ณ เมืองกลาสโกว์ สหราชอาณาจักร พร้อมด้วยผู้นำจาก 200 ประเทศทั่วโลกที่เข้าร่วมการประชุม โดยเพื่อยืนยันว่าประเทศไทยให้ความสำคัญสูงสุดต่อการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพร้อมที่จะยกระดับการดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. 2050 และตั้งเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ค.ศ. 2065 โดยการนำแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) หรือ โมเดลเศรษฐกิจ BCG มาเป็นยุทธศาสตร์แห่งชาติเพื่อให้ทุกหน่วยงานภาครัฐส่วนราชการภายในประเทศนำมาใช้เป็นแนวคิดสำหรับขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจโดยคำนึงถึงระบบนิเวศน์

	<p>นอกจากนี้ ปัจจุบันประเทศในยุโรป อเมริกา และญี่ปุ่น เริ่มมีการใช้ฉลากคาร์บอนเป็นมาตรการกีดกันทางการค้า ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยจะต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับ มาตรการทางสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้าฉลากคาร์บอน โดยในจังหวัดสงขลามีภาคอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน เศรษฐกิจของจังหวัด มีสัดส่วนร้อยละ 20 ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด ซึ่งมีอุตสาหกรรมยางพาราและ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารเป็นอุตสาหกรรมส่งออกที่สำคัญ จังหวัดสงขลา โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สงขลาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการปรับปรุงเพื่อให้ทัน ต่อสถานการณ์ทางการค้าระหว่างประเทศ จึงได้จัดทำ โครงการนี้ ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้ ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดได้มีการจัดทำฉลากคาร์บอน ฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint Label) เพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันและรองรับการแข่งขันของตลาดการค้าโลก</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>เพื่อสร้างความเข้าใจถึงการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ ใช้แล้วโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อตอบสนอง เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์</p>
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฐานข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา จำนวน 1 ฐาน 2. มีการจัดทำเอกสารประกอบการทำฉลากคาร์บอน ฟุตพริ้นท์ผลิตภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร ยางพารา แปรรูปไม้ยางพารา อุตสาหกรรมอาหาร หรืออุตสาหกรรม อื่นๆ จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ 3. ผลิตภัณฑ์จากกากของเสียอุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วที่ได้ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 4 ผลิตภัณฑ์ <p>ผลลัพธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมของ จังหวัดสงขลา 2. จังหวัดสงขลามีฐานข้อมูลปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจกภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ใช้ประโยชน์ใน

	<p>การวางแผนทางการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน</p> <p>3. ภาคอุตสาหกรรมมีแนวทางลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกผ่านการพัฒนาโครงการ T-VER พลังงาน ของเสีย และป่าไม้ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตามเป้าหมายของจังหวัด และต่อบุทธศาสตร์ชาติก่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมและมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ต้นแบบผลิตภัณฑ์จากการนำแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนไปจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจำนวน 4 ผลิตภัณฑ์ และโรงงานผ่านการรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์องค์กร/ผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่า 20 โรงงาน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<u>แผนพัฒนาจังหวัด</u> ประเด็นการพัฒนาจังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาและยกระดับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ
7. ระยะเวลา	12 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568)
8. กิจกรรมที่สำคัญ	การทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคอุตสาหกรรมเพื่อตอบสนองเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ของประเทศ
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการทางธุรกิจเชิงลึกให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน และแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่าให้กับสิ่งปฏิกูลที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่อันตราย 120 คน ไม่น้อยกว่า 4 โรงงาน/จำนวน ผลิตภัณฑ์ 4 ผลิตภัณฑ์ 196,600 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2	การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับสากลถึงโอกาสและทางรอดจากภาษีคาร์บอน จากการทำบัญชีก๊าซเรือนกระจก CFO/CFP และใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการลดและชดเชยการ

<p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรฐานสากล จำนวน ผู้เข้าร่วมกิจกรรม 120 คน 375,400 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา สถานีพัฒนาที่ดินเขต 12, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน พื้นที่, กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่</p>
<p>8.3 กิจกรรมหลักที่ 3</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การกำหนด การคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก การ เตรียมเอกสาร การทวนสอบและรับรองผลเพื่อขึ้นทะเบียน CFO/CFP จำนวน 20 โรงงาน 2,110,400 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา</p>
<p>8.4 กิจกรรมหลักที่ 4</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากกากของเสียอุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้ว ที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 4 ผลิตภัณฑ์ 1,000,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา</p>
<p>9. งบประมาณ</p>	<p>2,101,000.00 จากงบพัฒนาจังหวัด</p>
<p>10. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>นายคณบดี สัมพัชนี อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา</p>

1. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับศักยภาพและผลิตภัณธ์ชุมชนตามอัตลักษณ์ของพื้นที่
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันภายหลังจากแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างการแข่งขันของเศรษฐกิจภายในประเทศตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การใช้วัตถุดิบภายในประเทศทดแทนการนำเข้าเพื่อการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งของประเทศจากภายใน และช่วยให้มีความสามารถในการต้านทานผลกระทบ (Resilient) จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>กุญแจสู่ความสำเร็จคือ การเชื่อมโยงองค์ความรู้และความเก่งนำมาต่อยอดเครือข่ายนวัตกรรม เตรียมความพร้อมบุคลากรทุนมนุษย์รองรับการแข่งขันยุค Post Covid และการปรับตัวเพื่อสร้าง Soft Skill ให้เป็น Soft Power ระดับประเทศ เป็นเศรษฐกิจใหม่ที่มีประสบการณ์ หรืออัตลักษณ์ท้องถิ่น แปลงเป็นรายได้ภายใต้ Experience Economy พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน เตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นให้กับวิสาหกิจชุมชน</p> <p>จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่มีผ้าทอที่มีชื่อเสียง และมีศักยภาพในการผลิตผลิตภัณธ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด มีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่เป็นการผลิตจำกัดในระดับวิสาหกิจชุมชน ทำให้ผลิตได้ในจำนวนน้อย และขาดการกระตุ้นความต้องการของตลาดในประเทศ ทำให้มีตลาดจำกัดเฉพาะกลุ่ม ผู้บริโภคยังไม่นิยมหรือตระหนักในคุณค่าของผลิตภัณธ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมากนัก ขณะที่ชุมชนเองมักผลิตสินค้ารูปแบบเดิม ขาดการพัฒนาสินค้าทำให้สินค้าไม่มีความหลากหลาย และไม่มีนวัตกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชน</p>

	<p>อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสนับสนุนและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การเชื่อมโยงการผลิตข้ามอุตสาหกรรม เช่น เคหะสิ่งทอ แฟชั่น โลฟส์สไตล์ เครื่องเงิน เครื่องประดับ (Cross Industries Cluster) เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ และการตลาด เพื่อนำความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ บวกกับคุณสมบัติพิเศษของวัตถุดิบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น การเลือกใช้วัสดุในการออกแบบให้เหมาะกับสภาพภูมิอากาศ ตอบสนองประโยชน์การใช้งาน และมีอัตลักษณ์เฉพาะตัว การสร้างสรรค์จากวัฒนธรรม หรือผสมผสานรูปแบบที่มีความร่วมสมัย ให้สามารถตอบสนองรูปแบบในการใช้ชีวิตประจำวันยุคปัจจุบันได้ การออกแบบที่สวมใส่ได้จริง โดยมีต้นทุนการผลิตที่สามารถทำตลาดได้จริง ผสมผสานด้านครีเอทีฟ ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า รวมถึงเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติและเส้นทางสายประวัติศาสตร์ที่สำคัญและยาวนาน เส้นทางมรดกโลก และเส้นทางเมืองท่องเที่ยว การท่องเที่ยวท้องถิ่นที่มีความน่าสนใจอีกมากมาย</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ได้ตระหนักถึงความสำคัญข้างต้น จึงได้ริเริ่มการดำเนินโครงการยกระดับศักยภาพและผลิตภัณฑ์ชุมชนตามอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาและข้อจำกัด โดยเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองในพื้นที่จังหวัดให้มีความร่วมสมัย สวมใส่ได้ชีวิตประจำวัน สามารถเข้าถึงได้มากขึ้นของทุกกลุ่มวัย และเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงรองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่อยู่ในประเทศ และกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ผ้าพื้นเมืองให้เป็นที่รู้จัก ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจแบบกลุ่ม ทั้ง Value Chain เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเส้นทางสำคัญและน่าสนใจต่างๆ ของภูมิภาค เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้คืนสู่ชุมชน</p>
--	--

	<p>และเพิ่มโอกาสในการจ้างงานที่มั่นคงให้กับประชาชนในพื้นที่ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมศักยภาพของวิสาหกิจสู่การเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติสู่การส่งออกสินค้าพื้นเมืองที่ใช้การต่อยอดอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย มาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลก สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคตด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ ในระยะต่อไป</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตชุมชน ให้มีความรู้ในการประกอบธุรกิจ เช่น ความรู้ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular / การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ความรู้ด้านมาตรฐานและการเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมฉลาก Carbon Footprint ของผลิตภัณฑ์ เพื่อรองรับการสร้างตลาดใหม่และการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ในอนาคต 2. พัฒนาการออกแบบและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์พัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เส้นทางสายประวัติศาสตร์ที่สำคัญ และมีประวัติศาสตร์ยาวนาน เส้นทางมรดกโลก และเส้นทางเมืองท่องเที่ยวเมืองรอง รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นที่มีความน่าสนใจของภูมิภาค ชูอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่มีความร่วมสมัย รองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด รวมทั้งยกระดับเครือข่ายห่วงโซ่คุณค่า 3. เกิดการสร้างอาชีพ กระจายรายได้สู่ชุมชน
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>1. พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ผู้ผลิตชุมชน พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเชื่อมโยงการผลิตข้ามอุตสาหกรรมและสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจแบบกลุ่มของชุมชน (value chain) เพื่อ</p>

	<p>รองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้า รวมทั้งยกระดับเครือข่ายห่วงโซ่คุณค่า เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการผลิต-การจำหน่าย จำนวน 50 ราย</p> <p>2. พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์</p> <p>3. ผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นมีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์</p> <p>4. สร้างโอกาสทางการตลาดโดยการจัดงาน Industrial Fair แสดงผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น จำนวน 1 ครั้ง</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>1. รายได้ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ทอผ้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตทั้งระบบ (value chain) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20</p> <p>2. ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น ได้รับการพัฒนาและมีรูปแบบที่หลากหลาย มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ตรงกับความต้องการของตลาด และมูลค่าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20</p> <p>3. ส่งเสริมอาชีพ เสริมสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอแพชชั่นและไลฟ์สไตล์ ให้มีช่องทางการจำหน่ายและเป็นที่รู้จักมากขึ้น เกิดการจ้างงานและสร้างรายได้ในชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20</p>
<p>5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาของกิจการที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า 5,000,000 บาท</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p><u>แผนพัฒนาจังหวัด</u></p> <p>ประเด็นการพัฒนาจังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาและยกระดับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพและมูลค่าสูง พร้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ปลอดภัยและมีมาตรฐาน</p> <p>แผนงาน : แผนงานพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน</p>
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>12 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568)</p>

8. กิจกรรมที่สำคัญ	การส่งเสริมการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ทางเศรษฐกิจ
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการทางธุรกิจเชิงลึกให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน 150,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา สถาบันพัฒนาสิ่งทอ
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรม 600,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา สถาบันพัฒนาสิ่งทอ
8.3 กิจกรรมหลักที่ 3 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง 600,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา สถาบันพัฒนาสิ่งทอ
8.4 กิจกรรมหลักที่ 4 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สร้างโอกาสทางการตลาด โดยการทดสอบตลาด (Fabric Industrial Fair) 500,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา สถาบันพัฒนาสิ่งทอ
9. งบประมาณ	1,850,000 บาท จากงบพัฒนาจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
10. ผู้รับผิดชอบ	อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

<p>1. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (NET ZERO) จังหวัดสงขลาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฏระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฏ ระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อกีดกีดทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมประเทศไทย เป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ตามที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๑๐ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมาย</p>

	<p>ไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูง</p> <p>ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานทดแทนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อนในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ รวมถึงบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Greenhouse Gas Emission) ก่อนปี ค.ศ. ๒๐๖๕ "สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริมกำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง "อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน" และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ผ่านการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตได้ด้วยโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Economy)</p>
--	---

	<p>จังหวัดสงขลา มีสถานประกอบการโรงงาน จำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๙๔ โรงงาน ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยประเภท อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแปรรูป จะเห็นได้จากเป้าหมายของการพัฒนาจังหวัดสงขลาที่กำหนดให้มีการ "ส่งเสริมและยกระดับอุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์โดยใช้ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบครบวงจร (มุ่งสู่อุตสาหกรรม ๔.๐)" โดยเฉพาะการสนับสนุนส่งเสริม กลุ่มเป้าหมายที่ตอบโจทย์การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความ เข้มแข็ง เพื่อเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจของจังหวัดต่อไป</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา เล็งเห็น ความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการเตรียมความพร้อม สถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การ ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์กิจกรรมยกระดับ สถานประกอบการด้านการปล่อยปล่อยก๊าซเรือนกระจก ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อ เปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและ สร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชนมีการดำเนินงานอย่างค้ำึงถึงสิ่ง แวดล้อมด้วยกรอบแนวคิด BCG สอดคล้องกับแนวทาง ของประชาคมโลกลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิง ลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งลดความเสี่ยงในการ ติดกับดักข้อกีดกันทางการค้าในการส่งออกสินค้าของ ผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่าง สมดุล มั่นคง และยั่งยืน</p>
<p>3. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>1. เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ ชุมชนในพื้นที่ จังหวัดสงขลาให้มีการประยุกต์ใช้กรอบ แนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการ ดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมายมาตรฐาน</p>

	<p>และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>2. เพื่อเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>3. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และการดำเนินธุรกิจให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา</p>
<p>4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>1. ผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ 20 คน</p> <p>2. สถานประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนได้รับการเตรียมความพร้อมในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ 2 กิจกรรม</p> <p><u>ผลผลิตเชิงคุณภาพ</u></p> <p>1. ร้อยละของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p>

	<p>1. ร้อยละของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ มีองค์ความรู้เพิ่มขึ้นและได้นำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากิจการของตน โดยวัดผลจากการจัดทำแบบทดสอบความรู้หลังการเข้าร่วมโครงการฯ ภายใน ๖ เดือน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80</p> <p>2. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการ ก่อนเข้าร่วมโครงการฯ และประมาณการปริมาณที่คาดว่าจะลดได้หลังเข้าร่วมโครงการฯ ภายใน ๑ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>1. ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริม สามารถต้นทุนทุนทุนการพัฒนาผู้ประกอบการและกระบวนการผลิต ด้วยองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ(ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ ๒๐ คน x ๘,๕๐๐ บาท ต่อราย)</p> <p>2. สถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริม สามารถขายคาร์บอนเครดิตที่ได้รับจากการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสถานประกอบการในระยะเวลา ๑ ปี (๒ กิจการ x ๑ ปี x ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดได้ประมาณ ๘,๓๐๐ tCO₂eg/ปี x ราคาคาร์บอนเครดิตประมาณ ๑๖๐ บาท/ tCO₂eg)</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p><u>แผนพัฒนาจังหวัด</u></p> <p>ประเด็นการพัฒนาจังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาและยกระดับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพและมูลค่าสูง พร้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ปลอดภัยและมีมาตรฐาน</p> <p>แผนงาน : แผนงานพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน</p>
7. ระยะเวลา	12 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568)
8. กิจกรรมที่สำคัญ	เตรียมความพร้อมในการมุ่งสู่การประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการ

	ถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ 2
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (NET ZERO) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ 150,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา สถาบันพัฒนาสิ่งทอ
9. งบประมาณ	310,000 บาท จากงบพัฒนาจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568
10. ผู้รับผิดชอบ	อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568

	แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของ อก	แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด สงขลา พ.ศ. 2566 - 2570	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสงขลา รายปี พ.ศ. 2568
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้ เติบโต อย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เติบโตอย่างยั่งยืน	สงขลาเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจ ภาคใต้ เชื่อมโยง อาเซียน พัฒนาอย่าง ยั่งยืน	เมืองต้นแบบการพัฒนา อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมชุมชน ด้วยภูมิปัญญาและ เทคโนโลยีให้เติบโตอย่าง ยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1	การยกระดับขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาและยกระดับภาค การเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่ เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ	ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพการประกอบการ อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วน ภูมิภาค	พัฒนา ส่งเสริมการ ท่องเที่ยว การกีฬา และบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน	พัฒนาปัจจัยเอื้อให้ รองรับการขยายตัว ภาคอุตสาหกรรม เพื่อ สร้างและเพิ่มมูลค่าทาง เศรษฐกิจ กระจายรายได้ สู่ชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง ให้มี ความมั่นคงและ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน ในสังคมพหุ วัฒนธรรม	ผลักดันและพัฒนาการ จัดการสิ่งแวดล้อม ภาคอุตสาหกรรมให้มี ประสิทธิภาพเพื่อความ ยั่งยืน

<p>ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4</p>	<p>การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่าง มี ประสิทธิภาพ</p>	<p>การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อยกระดับการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน</p>	
--------------------------------------	--	--	---	--

4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของ สอจ. ตาม
แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากแมลงเศรษฐกิจ (ผึ้ง/ชันโรง)
ภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

งบประมาณ 219,400 บาท ผลการดำเนินงาน(โดยสรุป)

1. อบรมหลักสูตร “ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์น้ำผึ้งชันโรงและน้ำผึ้งโพรงสู่ระดับ
Premium” ในวันพฤหัสบดีที่ 27 มิถุนายน 2567 เวลา 08.00 – 16.30 น. ณ ห้องประกายกาญจน์ ชั้น 2
โรงแรมคริสตลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น จำนวน 50 คน

2. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ พร้อมรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ให้แก่วิสาหกิจชุมชน
จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่

2.1 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงผึ้งชันโรงบ้านเกาะแลหนังฟาร์ม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา
พัฒนาสายสิญและเจลล้างหน้า พร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 100 ชิ้น พร้อมทั้งสนับสนุนให้ได้รับใบจด
แจ้งเครื่องสำอาง จาก อย.

2.2 วิสาหกิจชุมชนผึ้งโพรงแปลงใหญ่ตำบลโคกม่วง อำเภอลงขัน จังหวัดสงขลา
พัฒนาลิปกรอสและครีมนวดผมน้ำผึ้งโพรง จำนวนรวมทั้งสิ้น 100 ชิ้น พร้อมทั้งสนับสนุนให้ได้รับใบจดแจ้ง
เครื่องสำอาง จาก อย.

4.4 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติ
การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. 2567

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ได้รับการจัดสรร
งบประมาณรวมทั้งหมด 4,329,626.00 บาท (สี่ล้านสามแสนสองหมื่นเก้าพันหกร้อยยี่สิบหกบาทถ้วน)
เบิกจ่ายจำนวน 4,329,626.00 บาท (สี่ล้านสามแสนสองหมื่นเก้าพันหกร้อยยี่สิบหกบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ
100 ของงบประมาณที่ได้รับทั้งหมด คงเหลือ 0 บาท โดยแยกเป็นรายละเอียดแต่ละหมวดงบประมาณ ดังนี้

หมวดงบประมาณ	งบประมาณที่ได้รับ (บาท)	งบประมาณที่ใช้ไป (บาท)	เบิกจ่ายร้อยละ
งบดำเนินงาน	2,515,660.00	2,515,660.00	100
งบลงทุน	77,700.00	77,700.00	100
งบรายจ่ายอื่น	1,378,656.00	1,378,656.00	100
งบจังหวัด	219,400.00	0.00	0.00
เงินนอกงบประมาณ	498,910.00	498,910.00	100
รวมงบประมาณทั้งหมด	4,329,626.00	4,329,626.00	100

ที่มา : กลุ่มนโยบายและแผนงาน

โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) จังหวัดสงขลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

งบประมาณ 221,220 บาท ผลการดำเนินงาน(โดยสรุป)

1. อบรมหลักสูตร “สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดทั้งทาง Online และ Offline รวมทั้งการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน” ระหว่างวันที่ 17 – 19 กรกฎาคม 2567 เวลา 08.00 – 16.30 น. ณ วิสาหกิจชุมชนสวนเทพหย้า อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น จำนวน 36 คน

2. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ พร้อมรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ให้แก่วิสาหกิจชุมชนจำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่

2.1 วิสาหกิจชุมชนนวัตกรรมชุมชนคลองสายยู อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา พัฒนาน้ำกล้วยและเจลลี่กล้วย พร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 ชิ้น

2.2 วิสาหกิจชุมชนเสาวลักษณ์ขนมพื้นบ้าน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา พัฒนาขนมงา พร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 ชิ้น

2.3 วิสาหกิจชุมชนสมุนไพรพื้นบ้าน บ้านยางงาม อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา พัฒนาสบู่ก้อนน้ำผึ้ง พร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 ชิ้น

2.4 วิสาหกิจชุมชนสวนเทพหย้า อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา พัฒนาชุดข้าวยาสำเร็จรูปพร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 ชิ้น

2.5 วิสาหกิจชุมชนบ้านแค อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา พัฒนาลูกตาลหีบ พร้อมบรรจุภัณฑ์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 ชิ้น

โครงการยกระดับศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน (ITC) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

งบประมาณ 205,000 บาท ผลการดำเนินงาน(โดยสรุป)

1. อบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “ยกระดับ SMEs ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (IOT & AppSheet)” ระหว่างวันที่ 6 - 8 มีนาคม 2567 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมจำนวนทั้งสิ้น 23 ราย

2. พัฒนาสถานประกอบการเพื่อลดของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต ด้วยระบบ IOT จำนวน 2 สถานประกอบการ ได้แก่ บริษัท วู้ดเวอร์ค จำกัด สาขาแอดวานซ์ ตำบลเขามิเกียรติ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพารา และ บริษัท ไทย สมาร์ท เบิร์ดเนสท์ จำกัด

โครงการสนับสนุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ (BSC)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567 งบประมาณ 17,500 บาท ผลการดำเนินงาน(โดยสรุป)

ลงพื้นที่ให้บริการด้านข้อมูลธุรกิจ วินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นในการริเริ่ม ต่อยอด และแก้ไข ปัญหาธุรกิจ พร้อมเชื่อมโยงเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ โดยการเชิญวิทยากรมาให้คำปรึกษา แนะนำ แก่ผู้ประกอบการ จำนวน ๑๑ ราย

Ministry of INDUstry MIND

ใช้ **หัวใจ** และ **ใจ**
เป็นอุตสาหกรรมดี
อยู่คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

จัดทำโดย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

ที่อยู่: 161 5 หมู่ที่ 10 ถ. กาญจนวณิช ตำบล เขารูปช้าง
อำเภอเมืองสงขลา สงขลา 90000